

اخبار مالی

ماهنامه الکترونیک
غیر برخط

ISSN:2588-5820

Website:www.ifnn.ir - ماهنامه اقتصادی

پارسی - English

شماره ۵۱، بهمن ماه ۱۴۰۳

Financial
News

بها: ۲۰۰۰۰۰ ریال - 2Euro

چرا تورم، چگونه تورم

✦ قدم به قدم فروش خانه در NFT

✦ چگونه در بازارهای دیجیتال باخت ندهیم؟

✦ اوراق سبز در سال ۲۰۲۵

✦ آشنایی با انواع سرمایه گذاری سبز

✦ اهمیت راهبردی قیمت گذاری داخلی کربن

✦ سرمایه گذاری سبز و تراز منفی فدرال رزرو

فهرست مطالب:

چرا تورم و چگونه تورم..... ۳

قدم به قدم فروش خانه در NFT..... ۶

مهمترین چالش های بازارهای مالی در ۲۰۲۴..... ۱۱

چگونه در بازار ارزهای دیجیتال باخت ندهیم؟ ۱۵

اوراق سبز در سال ۲۰۲۵..... ۱۸

تولید سبز در صنعت، کشاورزی، خدمات ۲۳

آشنایی با انواع سرمایه‌گذاری سبز ۲۷

سرمایه‌گذاری سبز در آسه آن ۳۰

نیویورک شرکتهای نفتی را ۷۵ میلیارد دلار جریمه کرد ۳۵

تولید سبز چگونه به صنعت فولاد کمک می‌کند؟ ۳۷

سرمایه گذاری سبز و تراز منفی فدرال رزرو ۴۰

اهمیت راهبردی قیمت‌گذاری داخلی کربن برای شرکت‌ها ۴۴

Why inflation and how inflatio?48

Introduction to types Of green investment52

بازنشر تمام و یا بخشی از مطالب مجله اخبار مالی با ذکر منبع مجاز است.

به نام خداوند جان و خرد
ماهنامه اخبار مالی - دیجیتال
شماره ۵۱ بهمن ماه ۱۴۰۳

مدیرمسئول و سردبیر:
جاوید رنجبر فرد شیرازی
همکاران تحریریه: کبری صدقی، مریم شیرازی، مینا منیری، احمدرضا علیزاده
صفحه آرا: روزبه فرد
www.ifnn.ir
akhbaremali.ir
Email: iranpo@gmail.com
Instagram: [polimalinevs](https://www.instagram.com/polimalinevs)
Aparat: POLIMALI
نوع انتشار: الکترونیک غیر برخط
نشانی: دفتر مجله
تهران فاطمی خیابان باباطاهر، کوچه کیوان، پلاک ۲۱، طبقه سوم، واحد ۹
کد پستی: ۱۴۱۴۶۵۳۴۵۵
پست الکترونیک:
iranpo@gmail.com
تلفن: ۰۲۱ ۸۸۹۶۵۲۷۴
صندوق پستی:
تهران - خیابان فاطمی ۱۱۷-۱۴۱۴۵

جاويد ر. ف شیرازی

سخن نخست:

چرا تورم و چگونه تورم؟

■ اقتصاد ایران در سال‌های اخیر با چالش‌های متعددی مواجه شده است که از جمله مهم‌ترین آن‌ها می‌توان به نوسانات قیمت ارز، طلا، نفت، تحریم‌های بین‌المللی، عدم تراز بین درآمد و هزینه‌های دولت و بدهی بانک‌ها به بانک مرکزی اشاره کرد. این عوامل به طور مستقیم و غیرمستقیم بر افزایش قیمت‌ها و تورم در ایران تأثیر گذاشته‌اند. در این یادداشت، به بررسی رابطه بین این متغیرها، دلایل افزایش قیمت‌ها و روش‌های مقابله با آن می‌پردازیم.

رابطه قیمت ارز، طلا، نفت و تحریم‌ها

تحریم‌های بین‌المللی، به ویژه تحریم‌های نفتی، باعث کاهش شدید درآمدهای ارزی ایران شده‌اند. نفت به عنوان یکی از اصلی‌ترین منابع درآمد ارزی کشور، نقش کلیدی در ثبات اقتصادی دارد. کاهش صادرات نفت به دلیل تحریم‌ها، باعث کاهش عرضه ارز در بازار شده و فشار بر نرخ ارز را افزایش داده است. همزمان با کاهش درآمدهای ارزی و نیازهای مصرفی جمعیتی، تقاضا برای ارز در بازار داخلی افزایش پیدا می‌کند و این موضوع باعث افزایش نرخ ارز می‌شود. افزایش نرخ ارز به طور مستقیم بر قیمت کالاهای وارداتی تأثیر می‌گذارد و تورم را تشدید می‌کند. با کاهش ثبات در بازار سرمایه‌گذاران و مردم به دنبال حفظ ارزش دارایی‌های خود خواهند بود. طلا به عنوان یک دارایی امن، معمولاً در چنین شرایطی مورد توجه قرار می‌گیرد. افزایش نرخ ارز و تورم، تقاضا برای طلا را افزایش داده و این موضوع باعث افزایش قیمت طلا در بازار داخلی شده است. توجه داشته باشیم که نفت نه تنها به عنوان یک منبع درآمد ارزی، بلکه به عنوان یک عامل تأثیرگذار بر ارزش پول ملی نیز عمل می‌کند. با کاهش

درآمدهای نفتی به دلیل تحریم‌ها، کاهش ارزش پول ملی و افزایش نرخ ارز یک رخداد اتفاقی نخواهد بود.

عدم تراز بین درآمد و هزینه‌های دولت

تحریم‌ها و کاهش درآمدهای نفتی، درآمدهای دولت را به شدت کاهش داده است. این موضوع باعث شده است که دولت با کسری بودجه مواجه شود از سوی دیگر دولت در مقابل کاهش هزینه‌ها مقاومت نشان می‌دهد و همچنان هزینه‌های دولت به دلیل افزایش هزینه‌های جاری، پرداخت یارانه‌ها و اجرای پروژه‌های عمرانی افزایش یافته است. این عدم تراز بین درآمد و هزینه‌ها، باعث افزایش کسری بودجه می‌شود. برای جبران این کسری دولت به استقراض از بانک مرکزی روی آورده است. این موضوع باعث افزایش نقدینگی در اقتصاد و تشدید تورم شده است.

بدهی بانک‌ها به بانک مرکزی

بانک‌ها به دلیل ساختار مالی نامتوازن بدهی زیادی بانک مرکزی ایجاد کرده‌اند. این بدهی‌ها باعث افزایش پایه پولی و نقدینگی در اقتصاد شده است. افزایش نقدینگی ناشی از بدهی بانک‌ها به بانک مرکزی، باعث افزایش تقاضا و در نتیجه افزایش قیمت‌ها شده است. این موضوع به طور مستقیم بر تورم تأثیر گذاشته است.

دلایل افزایش قیمت‌ها

یکی دیگر از دلایل ادامه تورم دو رقمی، تحریم‌ها هستند که باعث کاهش درآمدهای ارزی، محدودیت در دسترسی به بازارهای جهانی و افزایش هزینه‌های مبادلاتی شده‌اند. این عوامل به طور مستقیم بر افزایش قیمت‌ها تأثیر می‌گذارند. همزمان افزایش نرخ ارز باعث افزایش قیمت کالاهای وارداتی و مواد اولیه می‌شود. این موضوع به طور مستقیم بر قیمت کالاهای مصرفی و خدمات تأثیر گذاشته و تورم را تشدید می‌کند. در شرایط بی‌ثباتی اقتصادی، انتظارات تورمی افزایش می‌یابد. مردم و کسب‌وکارها با پیش‌بینی افزایش قیمت‌ها در آینده، تقاضا برای کالاها و خدمات را افزایش می‌دهند و این موضوع باعث تشدید تورم می‌شود.

روش‌های مقابله با افزایش بی‌رویه قیمت‌ها

کاهش وابستگی به درآمدهای نفتی و توسعه صادرات غیرنفتی می‌تواند به افزایش عرضه ارز در بازار و کاهش فشار بر نرخ ارز کمک کند. همزمان اجرای سیاست‌های مناسب برای کنترل نرخ ارز، مانند مدیریت عرضه و تقاضا در بازار ارز، می‌تواند از

نوسانات شدید نرخ ارز جلوگیری کند. اجرای برنامه حمایت از تولیدکنندگان داخلی و کاهش وابستگی به کالاهای وارداتی نیز می‌تواند به کاهش فشار تورمی کمک کند. این موضوع نیازمند ایجاد بسترهای مناسب برای توسعه صنایع داخلی و کاهش هزینه‌های تولید است. از سوی دیگر اجرای سیاست‌های پولی و مالی مناسب، مانند کنترل نقدینگی و کاهش کسری بودجه هم می‌تواند به کاهش تورم و افزایش ثبات اقتصادی کمک کند. اما بدون شفاف‌سازی در بازارهای مالی و مبارزه با فساد امکان کنترل تورم چندان منطقی به نظر نمی‌رسد چا که یکی از پیش زمینه‌های کنترل نرخ تورم افزایش اعتماد عمومی و کاهش نوسانات قیمت‌ها از این محل است که فساد و عدم شفافیت به آن کمکی نمی‌کند.

البته که همیشه افزایش آگاهی مردم درباره عوامل تأثیرگذار بر قیمت‌ها و روش‌های حفظ ارزش دارایی‌ها می‌تواند به کاهش تقاضای سفته‌بازی و کنترل قیمت‌ها کمک کند.

نتیجه گیری:

و در نهایت باید توجه داشت که رابطه بین قیمت ارز، طلا، نفت و تحریم‌ها در ایران پیچیده و چندبعدی است. تحریم‌های بین‌المللی و کاهش درآمدهای نفتی به عنوان عوامل کلیدی، باعث افزایش نرخ ارز، تورم و قیمت طلا شده‌اند. علاوه بر این، عدم تراز بین درآمد و هزینه‌های دولت و بدهی بانک‌ها به بانک مرکزی نیز به تشدید تورم و افزایش قیمت‌ها کمک کرده است. برای مقابله با افزایش بی‌رویه

قیمت‌ها، نیازمند اجرای سیاست‌های مناسب اقتصادی، حمایت از تولید داخلی و کاهش وابستگی به درآمدهای نفتی هستیم. با اتخاذ راهکارهای مناسب، می‌توان به ثبات اقتصادی و کاهش فشار بر زندگی مردم کمک کرد.

قدم به قدم فروش خانه در

NFT

تهیه و تنظیم : مینا منیری

■ اخبار مالی - در عصر دیجیتال، فناوری‌های نوین مانند بلاک‌چین و توکن‌های غیرمثلی (NFT) در حال ایجاد تحولات گسترده در صنایع مختلف هستند. یکی از جالب‌ترین کاربردهای این فناوری‌ها، عرضه دارایی‌های غیرمنقول مانند خانه به عنوان NFT است. این رویکرد نه تنها روش‌های سنتی خرید و فروش املاک را دگرگون می‌کند، بلکه راه‌حلی نوین برای مواجهه با چالش‌هایی مانند رکود در بازار مسکن ارائه می‌دهد.

با توجه به رکود اخیر در بازار مسکن در بسیاری از کشورها، مالکان و سرمایه‌گذاران به دنبال راه‌های جدیدی برای نقدشوندگی و افزایش ارزش دارایی‌های خود هستند. عرضه خانه به عنوان NFT، با ایجاد یک بازار دیجیتال شفاف و جهانی، می‌تواند به رونق بخشیدن به بازار مسکن کمک کند و فرصت‌های بی‌سابقه‌ای برای خریداران و فروشندگان ایجاد نماید.

در این مقاله با هدف افزایش قدرت مدیریت دارایی‌های غیر منقول، و خروج آنها از رکود به صورت قدم به قدم مراحل تبدیل دارایی غیرمنقول مانند خانه به NFT و عرضه آن در بازارهای دیجیتال را بررسی می‌کنیم.

عرضه دارایی‌های غیرمنقول مانند خانه به عنوان توکن‌های غیرمثلی (NFT) یکی از کاربردهای نوین فناوری بلاک‌چین است. این فرآیند به مالکان اجازه می‌دهد تا دارایی‌های فیزیکی خود را به صورت دیجیتالی نشان‌دهی کرده و آنها را به عنوان NFT در بازارهای دیجیتال بفروشند. در این آموزش، مراحل لازم برای عرضه یک دارایی غیرمنقول مانند خانه به عنوان NFT را به صورت قدم به قدم شرح می‌دهیم.

نخست جمع‌آوری مشخصات دارایی از جمله اطلاعات کامل درباره خانه، مواردی چون آدرس، متراژ، تعداد اتاق‌ها، امکانات به صورت تصاویر با کیفیت بالا همراه با یک نسخه دیجیتال از سند ملک مورد نظر.

مرحله بعدی ارزیابی و قیمت‌گذاری خانه است. در این بخش یک کارشناس ملکی باید ارزش ملک را تعیین کند بدین ترتیب قیمت پیشنهادی برای NFT را بر اساس ارزش واقعی و شرایط بازار مشخص می‌شود.

بعد از قیمت گذاری، لازم است پلتفرم مناسب برای ایجاد NFT انتخاب شود. بلاکچین‌هایی مانند اتریوم (Ethereum)، پالیگان (Polygon) یا بایننس اسمارت چین (Binance Smart Chain) موارد قابل ذکر در این میان هستند بان توضیح که تا این زمان اتریوم محبوب‌ترین گزینه برای ایجاد NFT است. همچنین پلتفرم‌هایی مانند OpenSea، Rarible یا Mintable امکان ایجاد و فروش NFT را می‌دهند.

گام بعدی ایجاد کیف پول دیجیتال است، یک کیف پول دیجیتال مانند MetaMask، Trust Wallet یا Coinbase Wallet باید انتخاب و نصب شود با این توجه که کیف پول مورد نظر باید با بلاکچین انتخابی سازگار باشد.

بعد از انتخاب و نصب کیف پول دیجیتال نوبت به شارژ کیف پول برای پرداخت هزینه‌های ایجاد (Gas Fee) می‌رسد. کیف پول باید با ارز دیجیتال مربوطه شارژ شود. پس از شارژ کیف پول دیجیتال، این کیف باید به پلتفرم انتخابی اتصال پیدا کند و در ادامه باتصال کیف پول به پلتفرم مربوطه می‌توان تصاویر، ویدیوها و اطلاعات خانه و موارد توضیحی مورد نظر را در پلتفرم آپلود کرد. قدم بعدی تعیین مشخصات NFT است. در این مرحله ضمن تعریف قابلیت‌های خاص مانند حق مالکیت، حق استفاده یا حق فروش مجدد، باید تعداد نسخه‌های NFT مشخص شود (معمولاً برای دارایی‌های فیزیکی مانند خانه، یک نسخه ایجاد می‌شود). بعد از بررسی اطلاعات، NFT را می‌توان ایجاد کرد. این فرآیند معمولاً شامل پرداخت هزینه‌های گس (Gas Fee) هم می‌شود.

قدم بعدی تعیین روش و قیمت فروش است. در این مرحله می‌توان NFT را به صورت حراجی (Auction) یا با قیمت ثابت (Fixed Price) عرضه کرد. همچنین قیمت NFT را بر اساس ارزش خانه و شرایط بازار تعیین می‌کنند. پس از انجام مراحل بالا NFT آماده انتشار در پلتفرم است.

با انجام مراحل فوق و پیداشدن مشتری و فروش NFT زمان انجام انتقال مالکیت فیزیکی می‌رسد در این مرحله از معامله از یک قرارداد هوشمند (Smart Contract) برای تضمین انتقال مالکیت استفاده می‌شود.

همچنین اطلاعات مالکیت خانه در سیستم‌های رسمی (مانند اداره ثبت اسناد) باید به‌روزرسانی شود.

باید اطمینان حاصل شود که خریدار مالکیت خانه را دریافت کرده و تمام مراحل قانونی انجام شده است. همچنین باید اطمینان حاصل شود که سود حاصل از فروش NFT به کیف پول مورد نظر واریز شده است.

چند نکته طلایی در روش خرید و فروش دارایی‌ای غیر منقول به صورت NFT وجود دارد که لازم است رعایت شوند. باید اطمینان حاصل کرد که عرضه دارایی غیرمنقول به عنوان NFT در کشور محل اقامت و یا کشور انجام معامله قانونی بوده و در تمام مراحل قانونی رعایت شده باشد. به علاوه لازم است در انجام معامله از کیف پول‌ها و پلتفرم‌های معتبر استفاده شود تا از کلاهبرداری‌های احتمالی نیز جلوگیری به عمل بیاید، استفاد از مشاوران حقوقی و فناوری اطلاعات برای اطمینان از صحت فرآیند انتقال مالکیت نیز امری ضروری است که نباید فراموش شود. خلاصه این که عرضه دارایی‌های غیرمنقول مانند خانه به عنوان NFT، فرصت‌های جدیدی برای مالکان و سرمایه‌گذاران ایجاد می‌کند. با رعایت مراحل بالا و توجه به نکات قانونی و امنیتی، می‌توان دارایی غیرمنقول را به صورت دیجیتالی عرضه کرد و از مزایای این فناوری نوین بهره‌مند شد.

مهمترین چالش‌های بازارهای مالی در ۲۰۲۴

تهیه و تنظیم: کبری صدقی خلجان

■ اخبار مالی - تحولات متعددی در بازار مالی در سال ۲۰۲۴ رخ داد و ما در این مقاله قصد داریم به صورت فهرست وار و خلاصه مهمترین آنها را معرفی کنیم.

سال ۲۰۲۴ به عنوان سالی تاریخی در بازارهای مالی شناخته می‌شود، چرا که شاهد پذیرش گسترده ارزهای دیجیتال توسط نهادهای مالی سنتی بودیم. این تحول بزرگ، تحت تأثیر عوامل متعددی از جمله پیشرفت‌های فناوری، تغییرات مقرراتی و افزایش تقاضای سرمایه‌گذاران نهادی رخ داد. در این بخش، به بررسی دلایل، شرایط و تأثیرات این تحول بزرگ می‌پردازیم.

دلایل تحول در بازارهای مالی:

۱. پیشرفت‌های فناوری:

- توسعه زیرساخت‌های امن و مقیاس‌پذیر مانند لایه‌های دوم (Layer 2) و شبکه‌های بلاک‌چین جدید، مشکلات مقیاس‌پذیری و کارمزدهای بالا را کاهش دادند.
- بهبود فناوری‌های امنیتی مانند کیف‌پول‌های سخت‌افزاری و پروتکل‌های رمزنگاری پیشرفته، اعتماد نهادهای مالی را افزایش داد.

۲. تغییرات مقرراتی:

- بسیاری از کشورها قوانین شفاف و جامعی برای ارزهای دیجیتال وضع کردند. برای مثال، اتحادیه اروپا با اجرای مقررات MiCA (Markets in Crypto-Assets)، چارچوب قانونی مناسبی برای فعالیت در این حوزه ایجاد کرد.

- سازمان‌های نظارتی مانند SEC در ایالات متحده و FCA در بریتانیا، رویکردی متعادل‌تر نسبت به ارزهای دیجیتال اتخاذ کردند و به نهادهای مالی اجازه دادند تا با اطمینان بیشتری وارد این بازار شوند.

۳. تقاضای سرمایه‌گذاران نهادی:

- افزایش تقاضای سرمایه‌گذاران نهادی برای تنوع بخشیدن به پرتفولیو و دستیابی به بازدهی بالاتر، فشار زیادی بر نهادهای مالی سنتی وارد کرد تا خدمات مرتبط با ارزهای دیجیتال را ارائه دهند.

- صندوق‌های سرمایه‌گذاری بزرگ مانند BlackRock و Vanguard، محصولات مبتنی بر ارزهای دیجیتال را به مشتریان خود عرضه کردند.

شرایط پذیرش گسترده ارزهای دیجیتال

۱. عرضه صندوق‌های ETF بیت‌کوین و اتریوم:

- در سال ۲۰۲۴، چندین صندوق ETF بیت‌کوین و اتریوم توسط نهادهای نظارتی تأیید شدند. این صندوق‌ها به سرمایه‌گذاران سنتی اجازه دادند تا بدون نیاز به مدیریت مستقیم ارزهای دیجیتال، در این بازار سرمایه‌گذاری کنند.

۲. ادغام ارزهای دیجیتال در سیستم‌های پرداخت سنتی:

- بانک‌های بزرگ مانند JPMorgan Chase و Goldman Sachs، خدمات پرداخت و انتقال وجه مبتنی بر ارزهای دیجیتال را به مشتریان خود ارائه دادند.

- شرکت‌های پرداخت مانند Visa و Mastercard، پشتیبانی از ارزهای دیجیتال را گسترش دادند و امکان استفاده از این دارایی‌ها برای خریدهای روزمره را فراهم کردند.

۳. تأسیس بانک‌های دیجیتال:

- بانک‌های دیجیتال که به طور کامل بر پایه فناوری بلاک‌چین فعالیت می‌کنند، در سال ۲۰۲۴ به طور گسترده‌ای تأسیس شدند. این بانک‌ها خدمات مالی سنتی مانند وام‌دهی، پس‌انداز و سرمایه‌گذاری را با استفاده از ارزهای دیجیتال ارائه دادند.

تأثیرات پذیرش گسترده ارزهای دیجیتال

۱. افزایش نقدینگی در بازار ارزهای دیجیتال:

- ورود نهادهای مالی سنتی به بازار ارزهای دیجیتال، نقدینگی این بازار را به طور چشمگیری افزایش داد. این افزایش نقدینگی، نوسانات بازار را کاهش داد و آن را برای سرمایه‌گذاران خرد جذاب‌تر کرد.

۲. رشد ارزش بازار ارزهای دیجیتال:

- پذیرش گسترده ارزهای دیجیتال توسط نهادهای سنتی، ارزش کل بازار ارزهای دیجیتال را به بیش از ۵ تریلیون دلار رساند. بیت‌کوین و اتریوم به عنوان دو دارایی برتر، بیشترین سود را از این رشد کسب کردند.

۳. تغییر ساختار بازارهای مالی:

- ارزهای دیجیتال به عنوان یک طبقه دارایی جدید، جایگاه خود را در پرتفولیوهای سرمایه‌گذاری تثبیت کردند. این تغییر ساختار، باعث کاهش وابستگی به بازارهای سنتی مانند سهام و اوراق قرضه شد.

۴. توسعه فناوری‌های مالی (فین‌تک):

- پذیرش ارزهای دیجیتال، توسعه فناوری‌های مالی را تسریع کرد. شرکت‌های فین‌تک با استفاده از بلاک‌چین، خدمات نوآورانه‌ای مانند وام‌دهی غیرمتمرکز (DeFi) و توکن‌سازی دارایی‌ها را ارائه دادند.

چالش‌های پیش‌روی بازارهای مالی:

۱. مقررات ناهماهنگ:

- اگرچه بسیاری از کشورها قوانین شفاف‌تری برای ارزهای دیجیتال وضع کردند، اما نبود هماهنگی بین قوانین کشورهای مختلف، چالش‌هایی برای نهادهای مالی جهانی ایجاد کرد.

۲. مسائل امنیتی:

- با افزایش پذیرش ارزهای دیجیتال، حملات سایبری و کلاهبرداری‌ها نیز افزایش یافت. این موضوع نیاز به توسعه فناوری‌های امنیتی پیشرفته‌تر را بیش از پیش آشکار کرد.

نتیجه‌گیری:

پذیرش گسترده ارزهای دیجیتال توسط نهادهای مالی سنتی، بزرگ‌ترین تحول بازار مالی در سال ۲۰۲۴ بود. این تحول، تحت تأثیر پیشرفت‌های فناوری، تغییرات مقرراتی و تقاضای سرمایه‌گذاران نهادی رخ داد و تأثیرات عمیقی بر ساختار بازارهای مالی گذاشت. با این حال، چالش‌هایی مانند مقررات ناهماهنگ و مسائل امنیتی همچنان نیاز به توجه دارند. در کل، این تحول نشان‌دهنده آغاز عصر جدیدی در بازارهای مالی است که در آن ارزهای دیجیتال نقش محوری ایفا می‌کنند.

چگونه در بازار ارزهای دیجیتال باخت ندهیم؟

تهیه و تنظیم: مریم شیرازی

■ اخبار مالی - بازار ارزهای دیجیتال به دلیل نوسانات بالا و پتانسیل سودآوری چشمگیر، سرمایه‌گذاران بسیاری را به خود جلب کرده است. با این حال، موفقیت در این بازار نیازمند استفاده از راهبردهای مناسب و مدیریت ریسک دقیق است ما در اینجا مهمترین راهبردهای مورد استفاده در این بازار را مورد بررسی قرار می دهیم.

۱. هودل (HODL)

هودل (HODL) یکی از ساده‌ترین و محبوب‌ترین راهبردها در بازار ارز دیجیتال است. این اصطلاح از یک اشتباه تایپی در یک پست قدیمی در انجمن بیت‌کوین به وجود آمد و به معنای نگهداری بلندمدت ارزهای دیجیتال است. در این راهبرد، سرمایه‌گذاران ارزهای دیجیتال خود را برای مدت طولانی نگه می‌دارند و به نوسانات کوتاه‌مدت توجهی نمی‌کنند. این روش به ویژه برای ارزهایی مانند بیت‌کوین و اتریوم که پتانسیل رشد بلندمدت دارند، مناسب است. از مزایای هودل کاهش استرس ناشی از نوسانات کوتاه‌مدت پتانسیل سودآوری بالا در بلند مدت است اما نیاز به صبر و تحمل بالا و امکان از دست رفتن فرصت‌های کوتاه‌مدت از معایب این راهبرد به شمار می‌رود.

۲. ترید روزانه (Day Trading)

ترید روزانه یکی از پرریسک‌ترین و در عین حال سودآورترین راهبردها در بازار ارز دیجیتال است. در این راهبرد، معامله‌گرها در طول روز چندین بار خرید و فروش انجام می‌دهند تا از نوسانات کوتاه‌مدت سود ببرند. این روش نیازمند دانش فنی بالا، تجربه کافی و توانایی تحلیل سریع بازار است. مزیت این روش امکان سودآوری سریع در صورت تحلیل درست بازار و استفاده از نوسانات کوتاه‌مدت برای کسب سود است اما نیاز به دانش فنی و تجربه بالا همراه با ریسک بالای ضرر به دلیل نوسانات شدید بازار از معایب این راهبرده به شمار می‌رود.

۳. میانگین‌گیری هزینه دلاری (DCA)

میانگین‌گیری هزینه دلاری (Dollar-Cost Averaging) یک راهبرد بلندمدت دیگر است که در آن سرمایه‌گذاران مبلغ ثابتی را در بازه‌های زمانی مشخص (مثلاً ماهانه) برای خرید ارز دیجیتال اختصاص می‌دهند. این راهبرد به کاهش تأثیر نوسانات کوتاه‌مدت کمک می‌کند و برای سرمایه‌گذاران کم‌تجربه مناسب است. اما سودآوری کمتر در مقایسه با خرید در زمان‌های مناسب و نیاز به صبر و تحمل برای مشاهده نتایج بلندمدت از معایب این راهبرد محسوب می‌شود.

۴. آربیتراژ (Arbitrage)

آربیتراژ یک راهبرد کم‌ریسک است که در آن تریدرها از تفاوت قیمت یک ارز دیجیتال در صرافی‌های مختلف سود می‌برند. برای مثال، اگر بیت‌کوین در صرافی A ارزان‌تر از صرافی B باشد، تریدرها می‌توانند آن را از صرافی A خریداری کرده و در

صرافی B بفروشد. این روش نیازمند سرعت عمل بالا و توجه به هزینه‌های انتقال و کارمزد صرافی‌ها است. از جمله مزیت‌های این راهبرد ریسک پایین به دلیل استفاده از تفاوت قیمت‌ها و امکان سودآوری سریع است اما نیاز به سرعت عمل بالا و هزینه‌های انتقال و کارمزد صرافی‌ها از معایب این راهبرد است.

۵. استیکینگ (Staking)

استیکینگ یک راهبرد بلندمدت است که در آن سرمایه‌گذاران ارزهای دیجیتال خود را در شبکه‌های مبتنی بر اثبات سهام (Proof of Stake) قفل می‌کنند تا به تأمین امنیت شبکه کمک کنند و در ازای آن پاداش دریافت کنند. این روش برای ارزهایی مانند اتریوم ۲۰، کاردانو و سولانا مناسب است در این روش کسب سود بدون نیاز به فروش ارزهای دیجیتال انجام می‌گیرد و به امنیت و پایداری شبکه کمک می‌کند اما چون نیاز به قفل کردن سرمایه برای مدت زمان مشخص دارد، مشمول ریسک کاهش قیمت ارز دیجیتال در طول دوره استیکینگ می‌تواند بشود.

۶. سرمایه‌گذاری در عرضه اولیه سکه (ICO/IDO)

عرضه اولیه سکه (ICO) یا عرضه اولیه صرافی (IDO) یکی از راه‌های سرمایه‌گذاری در پروژه‌های جدید ارز دیجیتال است. در این راهبرد، سرمایه‌گذاران در مراحل اولیه پروژه‌ها سرمایه‌گذاری می‌کنند و امیدوارند که با رشد پروژه، ارزش سرمایه‌گذاری آن‌ها افزایش یابد. این روش نیازمند تحقیقات دقیق و تحلیل پروژه‌ها است. پتانسیل سودآوری در این روش بسیار بالا است و امکان دسترسی به پروژه‌های نوآورانه در مراحل اولیه را فراهم می‌سازد در شرایطی که ریسک بالای کلاهبرداری یا شکست پروژه سرمایه‌گذار را تهدید می‌کند و به علاوه نیاز به تحقیقات دقیق و تحلیل پروژه‌ها دارد.

در پایان این که: انتخاب راهبرد مناسب در بازار ارز دیجیتال به اهداف، سطح تجربه و تحمل ریسک سرمایه‌گذار بستگی دارد. راهبردهایی مانند هودل و میانگین‌گیری هزینه دلاری برای سرمایه‌گذاران بلندمدت و کم‌ریسک مناسب هستند، در حالی که ترید روزانه و آربیتراژ برای تریدرهای با تجربه و ریسک‌پذیر جذاب‌ترند. استیکینگ و سرمایه‌گذاری در عرضه اولیه سکه نیز گزینه‌هایی برای کسب سود بلندمدت و مشارکت در پروژه‌های نوآورانه هستند. در نهایت، موفقیت در این بازار نیازمند ترکیبی از دانش، تجربه و مدیریت صحیح ریسک است.

خوب، بد، فرصت‌ها:

اوراق سبز در سال ۲۰۲۵

نویسنده: یوهان تاک، مدیر پرتفولیو

ترجمه: مینا منیری

■ اخبار مالی - سال مالی ۲۰۲۴ سالی دیگر با عملکرد قوی برای اوراق سبز بود. این اوراق با اختلاف نزدیک به ۲٪ از بازار اوراق معمولی پیشی گرفت و رکوردهای جدیدی در انتشار ثبت کرد. اگرچه انتشار اوراق سبز هنوز عمدتاً به یورو انجام می‌شود، معتقدیم که این موضوع بازار اوراق سبز را برای سال ۲۰۲۵ به خوبی آماده کرده است. مسیر کاهش نرخ بهره در اروپا در مقایسه با ایالات متحده، فرصت‌های بیشتری برای درآمد ثابت و اوراق سبز ایجاد می‌کند.

در سال ۲۰۲۴، بازار اوراق سبز برای دومین سال متوالی از بازار اوراق معمولی پیشی گرفت (این موضوع در شش سال از هشت سال گذشته نیز صادق بوده است). علاوه بر این، بازار اوراق سبز رکورد جدیدی در انتشار با ۴۴۷ میلیارد دلار در سال ۲۰۲۴ ثبت کرد. این پویایی باعث شد تا مجموعه اوراق سبز، اجتماعی و پایدار (GSS) به رکورد انتشار سال ۲۰۲۱ برسد و از سال ۲۰۲۳ با ۱۷٪ رشد پیشی بگیرد. در سال ۲۰۲۴، ۵۲٪ از انتشار اوراق به بخش اعتباری اختصاص داشت که به طور مساوی بین بخش‌های مالی، خدمات عمومی و صنایع تقسیم شد. بخش‌های دیگر مانند خودرو با ۷٪ و املاک و مستغلات با ۶٫۵٪ از انتشار، نشانه‌هایی از بهبود پس از سال ۲۰۲۳ که به دلیل ضعف بنیادین کاهش یافته بود، نشان دادند. اوراق دولتی نیز شتاب خوبی داشتند و ۲۸٪ از انتشار را به خود اختصاص دادند که نشان‌دهنده پویایی قوی در میان کشورهای اروپایی (که بیشتر آنها قبلاً اوراق سبز منتشر کرده‌اند) و همچنین ورود ناشران جدید مانند استرالیا است. یورو همچنان محرک اصلی رشد با ۶۰٪ از انتشار اوراق بود، در حالی که سهم بازارهای نوظهور (EM) از ۱۰٫۴٪ به ۶٫۵٪ کاهش یافت. کاهش قابل توجه در انتشار اوراق توسط ناشران آمریکایی که تنها ۸٫۵٪ بود (نصف مقدار قبلی)، منجر به کاهش شدید در انتشار اوراق بر پایه دلار شد (۱۴٪ در مقابل ۲۰٪ سال گذشته).

تأثیر احتمالی سیاست‌های ترامپ

کاهش انتشار اوراق سبز بر پایه دلار را می‌توان به روش‌های مختلف تفسیر کرد:

- واکنش منفی به ESG در ایالات متحده: تعداد ناشران موجود که در سال ۲۰۲۴ از انتشار اوراق سبز دست کشیده‌اند، افزایش یافته است که نشان می‌دهد ESG در ایالات متحده از محبوبیت افتاده است. این موضوع ممکن است فرصت‌های جدید در بخش اوراق سبز آمریکا را کاهش دهد، اما شایان ذکر است که سرمایه‌گذاری‌های پایدار به لطف قانون کاهش تورم (Inflation Reduction Act) همچنان رشد کرده‌اند. ناشران آمریکایی به سادگی نمی‌خواهند سرمایه‌گذاری‌های سبز خود را پررنگ کنند.

- ناشران به موضوعات گسترده‌تر نگاه می‌کنند: انتشار اوراق بر پایه دلار در بخش سبز کاهش یافته، اما در بخش‌های اجتماعی و پایدار افزایش یافته است. تنها ناشران آمریکایی نیستند که اوراق بر پایه دلار منتشر می‌کنند؛ بازارهای نوظهور و آسیا نیز این کار را انجام می‌دهند و به نظر می‌رسد این ناشران به موضوعات گسترده‌تر علاقه‌مند هستند. یک مثال خوب شیلی است که به طور تاریخی اوراق سبز، اجتماعی و پایدار منتشر کرده است.

این پویایی به کاهش کمبود انتشار در برخی بخش‌های بازار که قبلاً باعث ایجاد «گرینیوم» (greenium) شده بود، ادامه داد. این صرف هزینه برای دستیابی به اوراق سبز در مقایسه با اوراق معمولی در سال ۲۰۲۴ از بین رفت و در پایان سال به طور متوسط به تنها ۱ واحد پایه در بازار اوراق سبز یورو رسید.

چشم انداز تغییرات و تنظیم مقررات بیشتر

شفافیت و استحکام چارچوب‌های راهنمای انتشار اوراق GSS بهبود قابل توجهی یافته است، با به‌روزرسانی‌های متعدد در دو سال گذشته که اعتبار این اوراق را افزایش داده است. این چارچوب‌های جدید شفافیت، گزارش‌دهی و تعهدات تأیید را تقویت می‌کنند. همچنین دامنه دسته‌های واجد شرایط را گسترش داده و گاهی معیارهای انتخاب جدیدی مانند طبقه‌بندی اتحادیه اروپا (EU Taxonomy) اضافه می‌کنند.

البته باید توجه داشت که اگرچه طبقه‌بندی اتحادیه اروپا به طور فزاینده‌ای توسط ناشران در چارچوب‌هایشان ادغام می‌شود، هنوز یک مقررات طولانی و پیچیده است. برای برخی ناشران، ممکن است نشان دادن انطباق با برخی معیارها دشوار باشد و زمان برد تا ناشران به طور کامل این استاندارد جدید را بپذیرند.

با این حال، پذیرش چارچوب‌های استانداردتر به بهبود کلی نتایج زیست‌محیطی کمک می‌کند. شاهدیم که ناشران به طور فزاینده‌ای به تأثیرات زیست‌محیطی قابل اندازه‌گیری مانند کاهش انتشار گازهای گلخانه‌ای یا بهبود تنوع زیستی متعهد می‌شوند. همچنین روندی رو به رشد در ادغام ملاحظات اجتماعی همراه با ملاحظات زیست‌محیطی در چارچوب‌های پایدار وجود دارد که رویکردی جامع‌تر به تأمین مالی را ترویج می‌کند.

به نظر می‌رسد سردرگمی‌هایی که مقررات ممکن است در سال‌های گذشته ایجاد کرده باشد، به تدریج از بین خواهد رفت و بازار GSS را قوی‌تر، معتبرتر و در دسترس‌تر برای سرمایه‌گذاران کم‌تجربه‌تر خواهد کرد.

چشم انداز سال ۲۰۲۵

با نگاهی به سال ۲۰۲۵، معتقدیم که این سال جدید نیز باید سالی امیدوارکننده باشد و رکوردهای جدیدی را بشکند، زیرا نیازهای سرمایه‌گذاری برای دستیابی به صفر خالص همچنان بسیار زیاد است. در واقع، دلایل زیادی برای خوش‌بینی به این سال وجود دارد:

- اولاً، بازار اوراق سبز اکنون ۱۰ سال از توافق پاریس گذشته است که به بازار رونق بخشید و اولین اوراق منتشر شده به تدریج به سررسید خود نزدیک می‌شوند. این دیوار سررسید در سال‌های ۲۰۲۵ و ۲۰۲۶ به سطوح جدیدی خواهد رسید، به این معنی که علاوه بر اهداف انتشار معمول، نیاز به تأمین مالی مجدد نیز وجود خواهد داشت.

- ثانیاً، سلسله مراتب احتمالاً بدون تغییر باقی خواهد ماند و اروپا و انتشارات بر پایه یورو همچنان غالب خواهند بود. همچنین انتظار داریم که بخش اعتباری همچنان بیش از ۵۰٪ سهم داشته باشد و پتانسیل رشد در بخش‌های صنعتی وجود داشته باشد.

در میان اوراق دولتی، می‌توانیم انتظار داشته باشیم که دولت‌های بیشتری اوراق سبز منتشر کنند. در اروپا، تنها فنلاند، پرتغال و یونان هنوز اوراق سبز منتشر نکرده‌اند، اما یونان به آن به عنوان یک ابزار بالقوه در برنامه تأمین مالی ۲۰۲۵ خود اشاره کرده است. علاوه بر انتشارات دولتی اروپایی، اتحادیه اروپا به عنوان یک کل، ناشر بسیار بزرگی از اوراق سبز باقی می‌ماند با تأمین مالی ۲۵۰ میلیارد یورو اوراق سبز تحت برنامه NextGen EU تا سال ۲۰۲۶.

یکی دیگر از حوزه‌های جالب توسعه، آسیا است که می‌تواند پس از اروپا به منبع قوی رشد تبدیل شود. رشد پیچیدگی در مالی پایدار، همراه با مقررات بالغ و حمایت دولت‌ها، می‌تواند منجر به عرضه بیشتر در این منطقه و افزایش تقاضای سرمایه‌گذاران شود.

در حالی که انتظار داریم پویایی ایالات متحده کمرنگ باقی بماند، اطمینان داریم که پروژه‌های تأمین شده در ایالات متحده ادامه خواهند یافت، زیرا بیشتر 受益 کنندگان از بودجه قانون کاهش تورم، ایالت‌های جمهوری خواه هستند. همچنین شایان ذکر است که اگرچه چندین بانک بزرگ آمریکایی از اتحادیه‌های صفر خالص خود خارج شده‌اند، انتظار نداریم که این موضوع بازار اوراق سبز را مختل کند، زیرا این تغییر رویکرد عمدتاً محدود به ایالات متحده است، در حالی که بازار اوراق سبز هنوز عمدتاً از ناشران اروپایی تشکیل شده است و این بانک‌ها از تعهدات موجود خود خارج نشده‌اند.

انتظار داریم که اوراق سبز همچنان در تخصیص انتشار در میان اوراق GSS پیش‌تاز باشند، اما محصولات جدیدی مانند اوراق آبی (مربوط به پروژه‌های مرتبط با دریا، اقیانوس یا آب) و SLLBS (اوراق تأمین مالی وام مرتبط با پایداری) ممکن است مورد توجه قرار گیرند. همچنین ممکن است اوراق دیگری مانند اوراق فعال‌کننده سبز

(تأمین مالی پروژه‌های لازم برای توسعه زنجیره ارزش پروژه‌های سبز) ظهور کنند. در واقع، بازار اوراق برچسب‌دار همچنان در حال تکامل است، در سراسر مناطق و بخش‌ها.

فرصت‌های سال ۲۰۲۵

ما معتقدیم که عملکرد اوراق سبز در مقابل بازار گسترده جهانی، فرصت‌هایی را که ویژگی‌های مجموعه اوراق سبز ارائه می‌دهند، منعکس می‌کند:

- این بازار بیشتر در معرض اروپا قرار دارد، جایی که زمینه کلان اقتصادی از کاهش بیشتر نرخ‌ها توسط بانک مرکزی اروپا حمایت می‌کند، در مقایسه با ایالات متحده که با عدم قطعیت‌های بیشتری مواجه است.

- بازار اوراق سبز همچنین از مواجهه بیشتر با اعتبار بهره‌مند است که در حال حاضر بازده اضافی و بنیادهای سالم را ارائه می‌دهد.

این موضوع باید برای فنی‌ها خوب باشد و پیش‌بینی می‌کنیم که سطح انتشار اوراق سبز در سال آینده به آستانه ۶۰۰ میلیارد دلار نزدیک شود و اوراق GSS در مجموع به ۱ تریلیون دلار برسد. روند کاهش نرخ بهره و بنیادهای سالم شرکت‌ها، به ویژه در اروپا، احتمالاً در سال ۲۰۲۵ ادامه خواهد یافت، که باید تقاضا برای این طبقه دارایی را در سال آینده افزایش دهد.

به طور کلی، معتقدیم که ترکیبی از عملکرد قوی، بهبود چشم‌انداز مقرراتی، زمینه کلان حمایتی و سطح بازده نزدیک به بالاترین سطح ۱۰ سال گذشته، فرصت‌های جذابی را برای اوراق سبز در سال ۲۰۲۵ ارائه خواهد داد.

تولید سبز در صنعت، کشاورزی، خدمات

تهیه و تنظیم: کبری صدقی خلجان

■ اخبار مالی - تولید سبز یا تولید پایدار فرآیندی است که در آن محصولات و خدمات به روشی تولید می‌شوند که حداقل تأثیر مخرب را بر محیط زیست داشته باشند. این فرایند شامل کاهش مصرف انرژی، آب و مواد اولیه، کاهش تولید زباله و آلودگی، و استفاده از مواد و فرآیندهای سازگار با محیط زیست می‌شود.

هدف نهایی تولید سبز، ایجاد یک نظام تولیدی پایدار است که بتواند نیازهای نسل حاضر را بدون به خطر انداختن توانایی نسل‌های آینده برای تأمین نیازهای خود برآورده کند. این رویکرد شامل کل چرخه عمر محصول، از استخراج مواد اولیه تا تولید، توزیع، مصرف و دفع پسماند، می‌شود.

مزایای تولید سبز عبارتند از:

- کاهش آلودگی هوا و آب
- کاهش مصرف انرژی
- حفظ تنوع زیستی
- بهبود کیفیت زندگی
- ایجاد فرصت‌های شغلی جدید
- افزایش رقابت‌پذیری کسب‌وکارها

انواع تولید سبز به تفکیک بخش‌های صنعت، خدمات و کشاورزی

تولید سبز در بخش صنعت

در بخش صنعت، تولید سبز به روش‌های مختلفی اجرا می‌شود که برخی از مهم‌ترین آن‌ها عبارتند از:

استفاده از انرژی‌های تجدیدپذیر، این روش جایگزینی سوخت‌های فسیلی با انرژی‌های پاک مانند انرژی خورشیدی، باد و آب با هدف کاهش انتشار گازهای گلخانه‌ای است.

بهبود بهره‌وری انرژی نیز کاهش مصرف انرژی در فرآیند تولید از طریق عایق‌بندی، استفاده از تجهیزات کارآمد و بهینه‌سازی سیستم‌های حرارتی و برودتی می‌شود.

مدیریت پسماند با کاهش تولید پسماند، بازیافت مواد و استفاده مجدد از آن‌ها، تبدیل پسماند به انرژی و دفع ایمن پسماندهای خطرناک محقق می‌گردد.

استفاده از مواد اولیه تجدیدپذیر به جایگزینی مواد اولیه‌ای که از منابع محدود به دست می‌آیند با مواد اولیه تجدیدپذیر مانند چوب، بامبو و الیاف طبیعی گفته می‌شود.

کاهش مصرف آب موضوع بهینه‌سازی مصرف در فرآیند تولید، استفاده از سیستم‌های تصفیه آب و بازیافت آن است.

طراحی محصولات سازگار با محیط زیست به گونه‌ای باید باشند که در طول چرخه عمر خود کمترین آسیب را به محیط زیست وارد کنند.

تولید سبز در بخش کشاورزی

در بخش کشاورزی، تولید سبز به معنای تولید محصولات کشاورزی با کمترین تأثیر بر محیط زیست است. برخی از روش‌های تولید سبز در کشاورزی عبارتند از:

کشاورزی ارگانیک که در این نوع از کشت، تولید محصولات بدون استفاده از کودهای شیمیایی، آفت‌کش‌ها و علف‌کش‌های مصنوعی انجام می‌پذیرد. کشاورزی حفاظتی: محصولات به گونه‌ای کشت می‌شوند که ظرفیت‌های خاک حفظ شده و از فرسایش آن جلوگیری شود. مدیریت آفت‌کش‌های بیولوژیکی موضوع استفاده از دشمنان طبیعی آفات برای کنترل آن‌ها به جای استفاده از سموم شیمیایی است. آبیاری قطره‌ای نیز به آبیاری محصولات کشاورزی به صورت قطره‌ای برای کاهش مصرف آب اطلاق می‌شود. چرخش زراعی به کشت متنوع محصولات در یک زمین در سال‌های مختلف برای حفظ حاصلخیزی خاک و کاهش شیوع آفت‌ها و بیماری‌ها گفته می‌شود.

تولید سبز در بخش خدمات

در بخش خدمات، تولید سبز بیشتر به معنای ارائه خدمات با کمترین تأثیر بر محیط زیست است. برخی از مثال‌های تولید سبز در این بخش عبارتند از: توریسم پایدار به نوعی از گردشگری اطلاق می‌شود که به محیط زیست و جوامع محلی آسیب نرساند و بر حفظ منابع طبیعی و فرهنگی تأکید داشته باشد. خدمات حمل و نقل پایدار نیز استفاده از وسایل نقلیه عمومی، دوچرخه و پیاده‌روی، توسعه زیرساخت‌های حمل و نقل عمومی و کاهش استفاده از خودروهای شخصی است. خدمات مالی سبز در واقع سرمایه‌گذاری در پروژه‌های محیط زیستی، ارائه وام برای کسب‌وکارهای سبز و توسعه محصولات مالی پایدار را شامل می‌شود. خدمات فناوری اطلاعات سبز به کاهش مصرف انرژی در مراکز داده، استفاده از تجهیزات الکترونیکی با مصرف انرژی پایین و توسعه نرم‌افزارهایی که به کاهش مصرف کاغذ و انرژی کمک می‌کنند اطلاق می‌شود.

آشنایی با انواع سرمایه‌گذاری سبز

تهیه و تنظیم: مریم شیرازی

■ اخبار مالی - سرمایه‌گذاری سبز طیف گسترده‌ای از فعالیت‌های انسان را شامل می‌شود که هدف اصلی آن‌ها کاهش اثرات مخرب بر محیط زیست و ایجاد یک آینده پایدار است. این سرمایه‌گذاری‌ها در حوزه‌های مختلفی صورت می‌گیرد و هر کدام مزایا و معایب خاص خود را دارند. در ادامه به معرفی برخی از مهم‌ترین انواع سرمایه‌گذاری سبز و بررسی اجمالی آن‌ها می‌پردازیم:

انرژی‌های تجدیدپذیر

مزایا: کاهش انتشار گازهای گلخانه‌ای، کاهش وابستگی به سوخت‌های فسیلی، ایجاد فرصت‌های شغلی جدید
معایب: هزینه اولیه بالا، وابستگی به شرایط آب و هوایی (در برخی موارد)، نیاز به زیرساخت‌های مناسب
انواع: انرژی خورشیدی، بادی، آبی، زمین گرمایی، زیست توده
بهره‌وری انرژی

مزایا: کاهش مصرف انرژی، کاهش هزینه‌های انرژی، افزایش بهره‌وری
معایب: نیاز به سرمایه‌گذاری اولیه برای ارتقاء تجهیزات، پیچیدگی برخی از فناوری‌ها
انواع: عایق‌بندی ساختمان‌ها، استفاده از تجهیزات کم‌مصرف، بهبود فرآیندهای صنعتی

مدیریت پسماند

مزایا: کاهش آلودگی محیط زیست، بازیابی منابع، تولید انرژی از زباله
معایب: هزینه بالای مدیریت پسماند، نیاز به تکنولوژی پیشرفته
انواع: بازیافت، کمپوست، تولید انرژی از زباله

حمل و نقل پاک

مزایا: کاهش آلودگی هوا، کاهش ترافیک، بهبود سلامت عمومی
معایب: هزینه بالای زیرساخت‌ها، نیاز به توسعه شبکه‌های شارژ برای خودروهای برقی
انواع: خودروهای برقی، حمل و نقل عمومی، دوچرخه‌سواری

کشاورزی پایدار

مزایا: بهبود کیفیت خاک، کاهش مصرف آب، افزایش تنوع زیستی
معایب: هزینه‌های تولید بالاتر، نیاز به دانش فنی
انواع: کشاورزی ارگانیک، کشاورزی دقیق، کشاورزی حفاظتی

آب شیرین‌سازی و تصفیه

مزایا: تامین آب آشامیدنی سالم، کاهش تنش آبی
معایب: هزینه انرژی بالا، تولید پساب

ساختمان‌های سبز

مزایا: کاهش مصرف انرژی، بهبود کیفیت هوا در داخل ساختمان، افزایش بهره‌وری
معایب: هزینه ساخت بالاتر، نیاز به مواد و مصالح خاص
انواع: ساختمان‌هایی با گواهینامه‌های سبز مانند LEED

حفاظت از تنوع زیستی

مزایا: حفظ اکوسیستم‌ها، حفاظت از گونه‌های در معرض خطر، بهبود خدمات اکوسیستمی
معایب: هزینه بالای حفاظت از مناطق حفاظت شده، نیاز به مشارکت جوامع محلی
انواع: ایجاد مناطق حفاظت شده، احیای زیستگاه‌های تخریب شده

توسعه پایدار شهری

مزایا: بهبود کیفیت زندگی شهری، کاهش آلودگی، افزایش بهره‌وری
معایب: نیاز به برنامه‌ریزی دقیق و طولانی‌مدت، مقاومت در برابر تغییر
انواع: توسعه حمل و نقل عمومی، ایجاد فضاهای سبز، کاهش مصرف انرژی در
ساختمان‌ها

فناوری‌های پاک

مزایا: کاهش آلودگی، بهبود بهره‌وری، ایجاد فرصت‌های شغلی جدید
معایب: هزینه بالای تحقیق و توسعه، نیاز به زیرساخت‌های مناسب
انواع: فناوری‌های تصفیه آب، باتری‌های قابل شارژ، مواد بازیافتی

عوامل موثر در انتخاب نوع سرمایه‌گذاری سبز:

اهداف سرمایه‌گذار:

هر سرمایه‌گذاری اهداف متفاوتی دارد. برخی به دنبال کسب بازده مالی بیشتر
هستند، برخی به دنبال کاهش ریسک سرمایه‌گذاری و برخی دیگر به دنبال ایجاد
تأثیر اجتماعی و زیست‌محیطی هستند.

میزان ریسک‌پذیری:

برخی از سرمایه‌گذاری‌های سبز ریسک بالاتری دارند و برخی دیگر ریسک کمتری.
مدت زمان سرمایه‌گذاری: بازده سرمایه‌گذاری‌های سبز ممکن است در کوتاه‌مدت یا
بلندمدت حاصل شود.

محدودیت‌های قانونی و مقرراتی: قوانین و مقررات مختلفی در حوزه سرمایه‌گذاری
سبز وجود دارد که می‌تواند بر انتخاب نوع سرمایه‌گذاری تأثیر بگذارد.

نکته مهم:

سرمایه‌گذاری سبز یک حوزه پویا و در حال توسعه است. فناوری‌ها، سیاست‌ها و
بازارها در جهان واقعی به سرعت در حال تغییر هستند. بنابراین، قبل از هرگونه
سرمایه‌گذاری، بهتر است با کارشناسان مالی و سرمایه‌گذاری مشورت صورت پذیرد.

سرمایه‌گذاری سبز در آسه آن

منبع: تولید سبز

■ آسیای جنوب شرقی (آسه آن) با پتانسیل رشد اقتصادی بالا و جمعیت جوان، به یکی از مناطق جذاب برای سرمایه‌گذاری در جهان تبدیل شده است. با این حال، چالش‌های زیست‌محیطی ناشی از رشد سریع صنعتی و افزایش جمعیت، این منطقه را با ضرورت گذار به سوی اقتصاد سبز مواجه کرده است.

پتانسیل آسه‌آن برای جذب سرمایه‌گذاری سبز

آسه‌آن با دارا بودن منابع طبیعی فراوان، نیروی کار ارزان و بازار مصرف بزرگ، پتانسیل بالایی برای جذب سرمایه‌گذاری سبز دارد. برخی از مهم‌ترین عوامل مؤثر در این پتانسیل عبارتند از:

الف- حمایت‌های دولتی: بسیاری از کشورهای عضو آسه‌آن سیاست‌های حمایتی از سرمایه‌گذاری سبز را تدوین کرده و به‌مورد اجرا گذاشته‌اند. این سیاست‌ها شامل مشوق‌های مالیاتی، تسهیلات اعتباری، استانداردهای زیست‌محیطی و حمایت از تحقیق و توسعه در حوزه انرژی‌های تجدیدپذیر و فناوری‌های پاک است.

ب- فرصت‌های سرمایه‌گذاری متنوع: آسه‌آن فرصت‌های سرمایه‌گذاری متنوعی را در بخش‌های مختلف مانند انرژی‌های تجدیدپذیر، ساختمان‌های سبز، حمل‌ونقل پاک، مدیریت پسماند و کشاورزی پایدار ارائه می‌دهد.

پ- رشد اقتصادی سریع: رشد اقتصادی سریع آسه‌آن، تقاضا برای انرژی و منابع طبیعی را افزایش داده است. این امر، نیاز به سرمایه‌گذاری در انرژی‌های پاک و فناوری‌های سبز را بیش از پیش آشکار ساخته است.

ت- توجه جهانی به تغییرات اقلیمی: افزایش آگاهی جهانی نسبت به تغییرات اقلیمی و لزوم اقدام برای کاهش انتشار گازهای گلخانه‌ای، سرمایه‌گذاران را به سمت پروژه‌های سبز سوق داده است.

الگوی آسه‌آن برای جذب سرمایه‌گذاری سبز

آسه‌آن برای جذب سرمایه‌گذاری سبز از الگوی ترکیبی از سیاست‌ها، مشوق‌ها و همکاری‌های منطقه‌ای استفاده می‌کند. از جمله این که کشورهای عضو آسه‌آن در حال تدوین سیاست‌های جامع و هماهنگ برای توسعه انرژی‌های تجدیدپذیر، بهبود بهره‌وری انرژی و کاهش انتشار گازهای گلخانه‌ای هستند. کشورهای منطقه به این نتیجه‌رسیده‌اند که ایجاد بازارهای کربن می‌تواند به کاهش انتشار گازهای گلخانه‌ای و جذب سرمایه‌گذاری در پروژه‌های کم‌کربن کمک کند. همکاری‌های منطقه‌ای بین

کشورهای عضو آسه آن نیز در زمینه سرمایه‌گذاری سبز می‌تواند به ایجاد بازارهای بزرگ‌تر، کاهش هزینه‌ها و افزایش جذابیت سرمایه‌گذاری کمک کند. از سوی دیگر آسه آن در حال ترویج استفاده از فناوری‌های سبز در صنایع مختلف است. این امر به کاهش هزینه‌های تولید، بهبود بهره‌وری و افزایش رقابت‌پذیری کمک می‌کند.

این کشورهای عضو برای جذب سرمایه‌گذاری خارجی در بخش‌های سبز، از مشوق‌های مالیاتی، تسهیلات اداری و ایجاد مناطق ویژه اقتصادی استفاده می‌کنند.

چالش‌ها و فرصت‌های پیش روی آسه آن

در کنار فرصت‌های موجود، آسه آن با چالش‌هایی نیز در زمینه جذب سرمایه‌گذاری سبز مواجه است. کمبود زیرساخت‌های لازم برای توسعه انرژی‌های تجدیدپذیر و فناوری‌های سبز، یکی از مهم‌ترین چالش‌های پیش روی آسه آن است. همراه آن تغییر مکرر سیاست‌ها و عدم ثبات قوانین و مقررات، می‌تواند سرمایه‌گذاران را دلسرد کند. کمبود نیروی کار متخصص در زمینه انرژی‌های تجدیدپذیر و فناوری‌های سبز نیز از دیگر از چالش‌های منطقه برای رسیدن به نقطه کربن صفر است. با وجود این چالش‌ها، آسه آن همچنان فرصت‌های بسیاری برای جذب سرمایه‌گذاری سبز دارد. افزایش آگاهی عمومی نسبت به اهمیت توسعه پایدار، رشد فناوری‌های سبز و حمایت‌های مالی بین‌المللی، از جمله مهم‌ترین این فرصت‌ها هستند.

در تازه‌ترین مورد این منطقه به توافقی با دولت بریتانیا برای انجام سرمایه‌گذاری سبز مستقیم خارجی برای کمک به کشورهای این منطقه برای تحقق اقتصاد پایدار و رسیدن به کربن صفر دس یافته است.

کمیسیون اقتصادی و اجتماعی آسیا و اقیانوسیه سازمان ملل متحد و دولت بریتانیا با عقد توافق نامه، انجام سرمایه‌گذاری سبز مستقیم خارجی در بخش‌های راهبردی با هدف گذار آسیای جنوب شرقی (آسه آن) به اقتصاد کم کربن آغاز کردند.

صندوق انتقال سبز - ASEAN با پرداخت ابتکار ۲,۱ میلیارد پوند تامین مالی می‌شود، این پروژه تامین مالی در دبیرخانه ASEAN برای کشورهای عضو ASEAN با اجرای برنامه اقدام منطقه ای ارتقای سرمایه‌گذاری که در ماه‌های گذشته تصویب

شده حمایت می شود. این توافق برای هدایت سرمایه گذاری مستقیم خارجی به بخش های سبز راهبردی برای گذار آسه آن به اقتصاد کم کربن بسیار مهم است. آرمیدا سالسیاه علیسجبانان، معاون دبیر کل سازمان ملل متحد و دبیر اجرایی ESCAP درباره توافق مذکور توضیح داد: این مشارکت راهبردی بین بریتانیا، ESCAP، دبیرخانه آسه آن و کشورهای عضو آسه آن در زمان حساسی صورت می گیرد که بسیج سرمایه گذاری خصوصی برای اقدام اقلیمی بیش از هر زمان دیگری ضروری است. با حمایت از اجرای برنامه اقدام ارتقای سرمایه گذاری منطقه ای آسه آن، این توافق به موقعیت آسه آن برای تبدیل شدن به مقصد برای سرمایه گذاری پایدار کمک می کند، و روند گذار سبز را در منطقه تسریع می بخشد و در عین حال رشد اقتصادی فراگیر را ارتقا می دهد.

سرمایه گذاری مستقیم خارجی، یک الگوی در حال رشد

صندوق انتقال سبز آسه آن-انگلیس (GTF)، با حداکثر ۴۰ میلیون پوند از سال ۲۰۲۴ تا ۲۰۲۹، برنامه شاخص برای تسریع انتقال آسه آن به یک اقتصاد پاک و سازگار با اقلیم از طریق کاهش انتشار گازهای گلخانه ای در بخش های کلیدی، حمایت از رشد اقتصادی سبز و البته بهبود معیشت افراد آسیب پذیر در این منطقه از جهان. ASEAN-UK GTF فعالیت های کمک فنی را در سرتاسر منطقه ارائه خواهد کرد و در تمامی ده کشور عضو آسه آن (AMS) و تیمور شرقی فعالیت خواهد کرد و با مؤسسات آسه آن، مانند دبیرخانه آسه آن، مراکز و تأسیسات آسه آن، و نهادها و ارگان های بخشی مختلف آسه آن کار می کند.

راهکارهای که آسه آن برای افزایش سرمایه گذاری سبز در حال انجام دادن آنها است:

تقویت همکاری های منطقه ای: تقویت همکاری های منطقه ای بین کشورهای عضو آسه آن در زمینه سرمایه گذاری سبز
توسعه زیرساخت ها: سرمایه گذاری در توسعه زیرساخت های لازم برای توسعه انرژی های تجدیدپذیر و فناوری های سبز

آموزش نیروی کار: سرمایه‌گذاری در آموزش نیروی کار متخصص در زمینه انرژی‌های تجدیدپذیر و فناوری‌های سبز

تسهیل فرآیندهای اداری: تسهیل فرآیندهای اداری برای سرمایه‌گذاران خارجی
ایجاد بازارهای کرین کارآمد: ایجاد بازارهای کرین کارآمد برای تشویق کاهش انتشار گازهای گلخانه‌ای

نتیجه این که: آسه‌آن با اتخاذ سیاست‌های حمایتی، ایجاد همکاری‌های منطقه‌ای و ترویج فناوری‌های سبز، به دنبال جذب سرمایه‌گذاری سبز و گذار به سوی اقتصاد پایدار است. با وجود چالش‌های موجود، این منطقه پتانسیل بالایی برای تبدیل شدن به یک قطب مهم در حوزه انرژی‌های تجدیدپذیر و فناوری‌های سبز دارد. سرمایه‌گذاری در آسه‌آن می‌تواند به ایجاد فرصت‌های شغلی، کاهش آلودگی محیط زیست و بهبود کیفیت زندگی مردم کمک کند.

نیویورک شرکتهای نفتی را ۷۵ میلیارد دلار جریمه کرد

منبع: تولید سبز

تلاش برای گذر از تمدن بنا شده بر هیدروکربن به تمدن مبتنی بر انرژی سبز در گوشه گوشه جهان در حال سرعت گرفتن است. در تازه ترین حرکت به این سو، یک

ایالت کلیدی آمریکا شرکت های تولید کننده گازهای گلخانه ای با استفاده از هیدروکربن ها را به مبلغ ۷۵ میلیارد دلار جریمه کرد و آنها را موظف به پرداخت مبالغ سنگین به صندوق ترمیم اقلیمی نمود.

فرماندار ایالت نیویورک لایحه ای اقلیمی را امضا کرد که بر اساس آن شرکت هایی که به هر ترتیب سوخت فسیلی تولید میکنند به دلیل نقش آنها در بحران آب و هوا باید جبران هزینه های ایجاد شده برای محیط زیست را بپردازند. بر اساس این قانون سیستم جریمه ۷۵ میلیارد دلاری طی ۲۵ سال آینده به مورد اجرا گذاشته می شود. منابع این جریمه برای تعمیر و تطبیق زیرساخت های آسیب دیده در اثر تغییرات آب و هوایی استفاده می شود و بار مالی را از مالیات دهندگان به شرکت هایی که مسئول تشخیص داده می شوند، منتقل می کند.

لیز کروگریک درباره قانون جدید گفت: صدایی تولید شده که در سراسر جهان شنیده خواهد شد: از این پس شرکت هایی که بیشترین مسئولیت را در بحران آب و هوا بر عهده دارند پاسخگو می شوند.

این قانون برای شرکت هایی اعمال می شود که بین سال های ۲۰۰۰ تا ۲۰۱۸ بیش از ۱ میلیارد تن گازهای گلخانه ای را در جو منتشر کرده اند و از سال ۲۰۲۸، این شرکت ها ملزم به مشارکت در یک ابرصندوق جدید آب و هوایی هستند که پروژه های زیرساختی حیاتی مانند احیای تالاب های ساحلی را تامین مالی می کند.

ترمیم آسیب های زیست محیطی و ایجاد سازگاری با آب و هوای متغیر ناشی از تغییرات آب و هوایی بیش از ۵۰۰ میلیارد دلار تا سال ۲۰۵۰ تنها برای نیویورک هزینه خواهد داشت. شرکت های بزرگ نفتی که از سال ۲۰۲۱ بیش از یک تریلیون دلار سود داشته اند، باید سهم منصفانه خود را متقبل شوند.

این قانون مشابه قانون ورمونت است که در اوایل سال جاری تصویب شد که با استفاده از قوانین محلی و سراسری مرتبط با آلاینده ها، زباله های سمی را هدف قرار می دهد. در مقابل مؤسسه نفت آمریکا (API) که نماینده صنعت نفت این کشور محسوب می شود به شدت در برابر این قانون موضع گرفته و وعده داده تا در برابر آن بایستد.

API در بیانیه ای اعلام کرد: این نوع قانون چیزی بیش از یک هزینه جدید تنبیهی برای صنعت انرژی نیست و ما در حال ارزیابی گزینه های خود برای مقابله با آن هستیم.

علی رغم مخالفت مؤسسه نفت آمریکا، پیش بینی می شود سایر ایالت های این کشور نیز از قانون نیویورک برای ایجاد صندوق تامین هزینه های اقلیمی از محل جریمه و عوارض شرکت های انتشار دهنده گازهای گلخانه ای تبعیت کنند.

تولید سبز چگونه به صنعت فولاد کمک می‌کند؟

منبع: تولید سبز

تهیه و تنظیم: جاوید شیرازی

■ می‌دانیم که سهم فولاد در تولید ناخالص جهانی بالغ بر ۱,۸٪ با تولید ۱,۹۵ میلیارد تن در سال است. همچنین می‌دانیم که فولاد برای زیرساخت‌ها، ساخت و ساز و تولید و اشتغال میلیون‌ها نفر در سرتاسر جهان ضروری است. ۱۰ کشور نخست تولید این محصول راهبردی عبارتند از چین با سهم ۵۴ درصدی و به دنبال آن و با فاصله، هند، ژاپن، آمریکا، روسیه، کره جنوبی، آلمان، ترکیه، برزیل، ایران. این را نیز می‌دانیم که صنعت فولاد مسئول ۷ تا ۹٪ از انتشار CO₂ جهانی بوده و یکی از مهمترین منابع آلوده کننده هوا، خاک و آب به شمار می‌رود.

در حال حاضر چین بزرگ‌ترین تولید کننده دی اکسید کربن و سایر آلاینده‌ها در جهان است و به دنبال آن هند، آمریکا و روسیه: سهم قابل توجهی در انتشار آلاینده‌ها و آلودگی محیط زیست دارند .

اما آسیا راهی برای کنترل آلودگی محیط زیست ناشی از تولید فولاد همزمان با حفظ تولید محصول وجود دارد؟ پاسخ کارشناسان مثبت است. استفاده از تولید سبز در چرخه تولید فولاد می تواند به کاهش آلودگی محیط زیست کمک کند.

یکی از مهمترین روش های کاهش آلودگی صنعت فولاد، استفاده از به منابع انرژی سبز است. کوره‌های بلند سنتی به شدت به زغال سنگ متکی هستند که منبع اصلی انتشار دی اکسید کربن (CO_2) به شمار می‌رود. با استفاده از انرژی‌های تجدیدپذیر مانند انرژی خورشیدی، بادی و برق آبی، صنعت فولاد می‌تواند ردپای کربن خود را به طور چشمگیری کاهش دهد. علاوه بر این، فناوری تولید فولاد با استفاده از هیدروژن، که در آن هیدروژن جایگزین زغال سنگ به عنوان عامل کاهش دهنده می‌شود، به عنوان یک گزینه امیدوارکننده در حال ظهور است. در این فرآیند به جای دی اکسید کربن، بخار آب تولید می‌شود و بدین ترتیب گزینه‌ای پاک‌تر محسوب می‌شود.

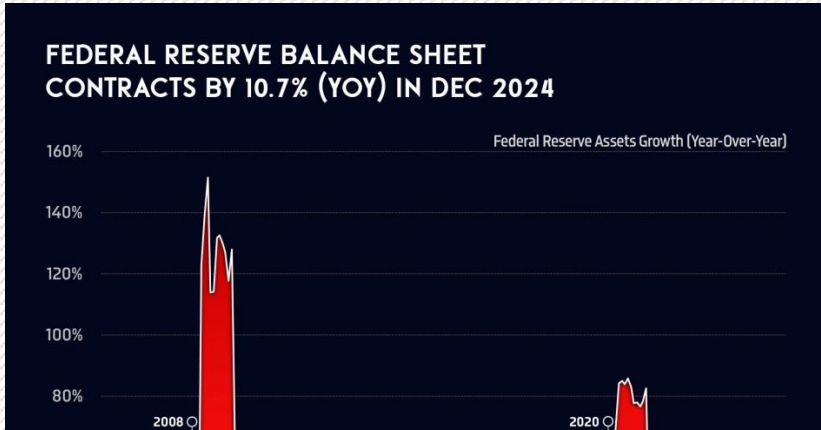
راهکار دیگر جذب، استفاده و ذخیره کربن است. با استفاده از فناوری CCUS، دی اکسید کربن منتشر شده از کارخانه‌های فولاد جذب شده و در زیر زمین ذخیره میشود یا در فرآیندهای صنعتی دیگر مورد استفاده قرار می‌دهد. این روش مانع از ورود CO_2 به اتمسفر می‌شود و در نتیجه سهم صنعت در گرمایش جهانی را کاهش می‌دهد. هم اکنون چندین پروژه آزمایشی و تأسیسات CCUS در مقیاس تجاری در حال حاضر فعال هستند و امکان‌پذیری این رویکرد را نشان می‌دهند.

انجام بازیافت و اعمال اقتصاد چرخشی یکی دیگر از راهکارهای کاهش سهم آلودگی در صنعت فولاد است. فولاد ۱۰۰٪ قابل بازیافت است و بازیافت ضایعات فولاد به انرژی بسیار کمتری نسبت به تولید فولاد اولیه نیاز دارد. با ترویج استفاده از کوره‌های قوس الکتریکی (EAFs) که ضایعات فولاد را ذوب می‌کنند، صنعت می‌تواند وابستگی خود به مواد خام را کاهش داده و انتشار آلاینده‌ها را کم کند. پذیرش مدل اقتصاد چرخشی، که در آن محصولات فولادی در پایان چرخه عمر خود دوباره استفاده و بازیافت می‌شوند، باعث کاهش ضایعات و آلوده کننده ها می‌شود.

افزایش بهره‌وری انرژی در تولید فولاد نیز گامی مهم محسوب می‌شود. فناوری‌های پیشرفته، مانند سیستم‌های بازیابی گرمای تلف شده و ماشین‌آلات با بهره‌وری انرژی بالا، می‌توانند مصرف انرژی و انتشار آلاینده‌ها را کاهش دهند. بهینه‌سازی فرآیند های تولید، از جمله استفاده از هوش مصنوعی (AI) و یادگیری ماشینی، نیز می‌تواند کارایی عملیاتی را افزایش داده و اتلاف منابع را به حداقل برساند. همزمان استفاده از مواد اولیه سازگار با محیط زیست، مانند بیوپلاستیک و زیست‌توده، می‌تواند تأثیرات محیط‌زیستی تولید فولاد را کاهش دهد. این مواد می‌توانند بخشی از زغال سنگ و کک را در کوره‌های بلند جایگزین کنند و انتشار گازهای گلخانه‌ای را کاهش دهند. علاوه بر این، تحقیقاتی در حال انجام است تا سنگ‌آهن‌های جایگزینی توسعه یابند که به انرژی کمتری برای پردازش نیاز دارند.

همه موارد بالا با ترکیب با سیاست‌های حمایتی و گسترش همکاری صنعتی می‌توانند بهکاهش قابلیت‌توجه تولید آلاینده‌ها توسط صنعت فولاد کمک کنند. همواره سیاست‌ها و مقررات دولتی نقش مهمی در تسریع پذیرش روش‌های تولید سبز دارند. مشوق‌هایی مانند قیمت‌گذاری کربن، یارانه‌های انرژی‌های تجدیدپذیر و استانداردهای سخت‌گیرانه‌تر برای انتشار آلاینده‌ها می‌توانند تولیدکنندگان فولاد را به سرمایه‌گذاری در فناوری‌های پایدار تشویق کنند. همکاری بین ذینفعان صنعت، مؤسسات تحقیقاتی و دولت‌ها نیز برای تسریع نوآوری و تبادل بهترین روش‌ها ضروری است.

و خلاصه این که در حال حاضر صنعت فولاد با چالش‌های قابل توجهی در راستای کاهش تأثیرات محیط‌زیستی خود روبرو است، اما اتخاذ روش‌های تولید سبز راه‌حلی عملی برای این مسئله ارائه می‌دهد. با انتقال به عصر انرژی‌های تجدیدپذیر، اجرای فناوری CCUS، ترویج بازیافت، بهینه‌سازی فرآیندها و استفاده از مواد اولیه سازگار با محیط زیست، این صنعت می‌تواند به رشد پایدار دست یابد و در عین حال از سیاره زمین محافظت کند. سیاست‌گذاران، کسب‌وکارها و مصرف‌کنندگان باید با هم همکاری کنند تا از این تلاش‌ها حمایت کرده و آینده‌ای پاک‌تر و سبزتر برای صنعت فولاد تضمین کنند.

سرمایه گذاری سبز و تراز منفی فدرال رزرو

نویسنده: جاوید رف شیرازی

■ اخبار مالی - در حالی که جهان با سرعت قابل توجهی به دنبال تحقق هدف صفر مطلق دی اکسید کربن است، همزمان تراز منفی بانک مرکزی آمریکا- Quantitative Tightening (QT) از ۸۶۰۰۸۳۰ میلیون دلار در آوریل ۲۰۲۳ به ۶۸۹۲۱۵۱ میلیون دلار در دسامبر ۲۰۲۴ رسیده است. تلاش برای رسیدن به کربن صفر و ادامه روند نزولی دارایی های فئیدرال رزرو در صورتی که ادامه داشته باشد اثرات گسترده ای را در اقتصاد جهان و البته در بخش سرمایه گذاری سبز از خود بر جای خواهد گذاشت.

یکی از مهمترین اثرات کاهش تراز بانک مرکزی آمریکا افزایش هزینه تامین مالی و کاهش نقدینگی است که در نتیجه می تواند منجر به کاهش قیمت های سهام و سایر دارایی ها شود این رویکرد همچنین دلار را تقویت می کند و باعث کاهش قدرت برابری دیگر ارزها در برابر آن می شود، بدین ترتیب فشار قابل توجهی بر طرف تقاضا در بازار وارد می آورد که نتیجه آن کاهش تقاضای کل و کاهش شتاب نرخ رشد تورم جهانی خواهد بود. اما اثرات این وضعیت بر محیط زیست و سرمایه گذاری سبز چگونه خواهد بود؟

با ادامه کاهش تراز فدرالرزرو که منجر به کاهش رشد اقتصادی یا کند شدن فعالیت های صنعتی شود، مصرف منابع طبیعی (مانند سوخت های فسیلی، آب و مواد معدنی) با کاهش روبرو می شود. این موضوع می تواند به کاهش فشار بر محیط زیست کمک کند. به علاوه کند شدن فعالیت های اقتصادی و صنعتی ممکن است به کاهش انتشار گازهای گلخانه ای منجر شود، به ویژه اگر بخش های انرژی بر (مانند تولید فولاد، سیمان و حمل و نقل) تحت تأثیر قرار بگیرند.

نکته مهمتر این که افزایش نرخ بهره ناشی از کاهش تراز می تواند سرمایه گذاران را به سمت انجام سرمایه گذاری سبز و پروژه های کم ریسک تر و پایدارتر سوق دهد، پروژه هایی چون تولید انرژی های تجدیدپذیر یا فناوری های سبز.

البته تاثیرات منفی نیز از QT در بخش محیط زیست قابل پیش بینی است از جمله احتمال کاهش سرمایه گذاری در فناوری های سبز، چرا که افزایش نرخ بهره و کاهش نقدینگی ممکن است هزینه استقراض را برای شرکت ها و پروژه های مرتبط با انرژی های تجدیدپذیر افزایش دهد. این موضوع می تواند سرمایه گذاری در فناوری های سبز را کاهش دهد که این مساله با ارایه حمایت های قانونی چون کاهش مالیات و تسهیلات تشویقی می تواند پوشش داده شود.

مساله دیگری نیز می تواند قابل پیش بینی باشد و آن اینکه با کاهش تراز فدرال رزرو، بازارها دچار رکود اقتصادی شوند، و از این رو ممکن است دولت ها و شرکت ها اولویت های خود را از پروژه های زیست محیطی به سمت احیای اقتصادی تغییر دهند. این موضوع می تواند از سرعت پیشرفت در زمینه های مانند کاهش انتشار کربن و حفاظت از محیط زیست بکاهد.

تأثیر کاهش دارایی های فدرال رزرو بر سرمایه گذاری سبز

به نظر می‌رسد در شرایط کاهش تراز بانک مرکزی آمریکا QT و همزمان تلاش جهانی برای رسیدن به صفر خالص (Net Zero)، تغییراتی در جریان‌های سرمایه‌گذاری رخ خواهد داد. این تغییرات به دلیل افزایش نرخ بهره، کاهش نقدینگی و اولویت‌های جدید مرتبط با اهداف زیست‌محیطی و انرژی‌های تجدیدپذیر ایجاد می‌شوند.

در این میان بخش‌هایی با کاهش جریان سرمایه مواجه خواهند شد و بخش‌هایی بالعکس با افزایش جریان سرمایه روبرو می‌شوند. بخش‌هایی که با کاهش جریان سرمایه روبرو خواهند شد عبارتند از:

۱. بخش‌های های تک با رشد بالا

شرکت‌های فناوری و استارت‌آپ‌ها به دلیل ماهیت ریسک بالای آنها به وام‌های ارزان‌قیمت وابسته هستند، افزایش قیمت وام‌ها و تقویت نرخ دلار ممکن است باعث کاهش سرمایه‌گذاری مواجه شوند، زیرا افزایش نرخ بهره هزینه استقراض را افزایش می‌دهد.

۲. بخش املاک و مستغلات

افزایش نرخ بهره می‌تواند تقاضا برای وام‌های مسکن را کاهش دهد و بر قیمت‌های املاک تأثیر منفی بگذارد. همچنین، پروژه‌های توسعه املاک ممکن است با کاهش سرمایه‌گذاری مواجه شوند.

۳. صنایع انرژی‌بر و آلاینده

با توجه به تلاش جهانی برای رسیدن به صفر خالص، سرمایه‌گذاری در صنایع آلاینده (مانند زغال سنگ، نفت و گاز) ممکن است کاهش یابد، زیرا این بخش‌ها تحت فشارهای زیست‌محیطی و مقررات سخت‌گیرانه قرار دارند.

۴. بخش خودروهای سنتی

با افزایش تمرکز بر خودروهای الکتریکی و کاهش تقاضا برای خودروهای بنزینی و دیزلی، سرمایه‌گذاری در بخش خودروهای سنتی ممکن است کاهش یابد. بخش‌هایی که احتمال می‌رود با افزایش سرمایه‌گذاری مواجه شوند:

۱. انرژی‌های تجدیدپذیر

با توجه به اهداف و پروتکل‌های تعیین شده برای تحقق صفر خالص، سرمایه‌گذاری سبزدر بخش‌هایی مانند انرژی خورشیدی، بادی، هیدروژن سبز و باتری‌های ذخیره‌سازی انرژی با افزایش روبرو خواهند شد. به ویژه آنکه دولت‌ها و شرکت‌ها به

دلیل هزینه های بالا و انتشار آلودگی و جریمه های سنگین به دنبال کاهش وابستگی به سوخت های فسیلی هستند.

۲. فناوری های سبز

بخش هایی مانند بازیافت، مدیریت پسماند، کشاورزی پایدار و فناوری های جذب کربن جذابیت بیشتری برای سرمایه گذاران پیدا می کنند و بدین ترتیب سرمایه گذاری سبز رد این بخش ها تقویت خواهد شد.

۳. زیرساخت های پایدار

پروژه های زیرساختی مانند شبکه های حمل و نقل عمومی، ساختمان های کم مصرف و زیرساخت های انرژی تجدیدپذیر ممکن است سرمایه سبز بیشتری را به خود جذب کنند.

۴. خودروهای الکتریکی و زیرساخت های شارژ

با افزایش تقاضا برای خودروهای الکتریکی، سرمایه گذاری سبز در تولید این خودروها و زیرساخت های مرتبط (مانند ایستگاه های شارژ) افزایش پیدا می کند.

۵. بخش سلامت و بیوتکنولوژی

سرمایه گذاری سبز در بخش سلامت، به ویژه در حوزه های مرتبط با فناوری های پزشکی، داروهای نوین و بیوتکنولوژی، افزایش پیدا خواهد کرد، زیرا این بخش ها کمتر تحت تأثیر نوسانات اقتصادی قرار دارند.

۶. فناوری اطلاعات و امنیت سایبری

با افزایش دیجیتالی سازی اقتصاد، سرمایه گذاری سبز در فناوری اطلاعات، ابری (Cloud Computing) و امنیت سایبری ممکن است افزایش یابد.

۷. مواد اولیه پایدار

سرمایه گذاری سبز در تولید مواد اولیه پایدار (مانند فولاد سبز، آلومینیوم بازیافتی و پلاستیک های زیست تخریب پذیر) با افزایش قابل توجه مواجه خواهند شد.
نکته پایانی:

در شرایط کاهش تراز بانک مرکزی آمریکا و تلاش جهان برای رسیدن به صفر خالص، سرمایه گذاری در بخش های سنتی و انرژی بر (مانند سوخت های فسیلی و خودروهای احتراق داخلی) ممکن است کاهش یابد، در حالی که سرمایه گذاری در قالب سرمایه گذاری سبز، در بخش های مرتبط با انرژی های تجدیدپذیر، فناوری های سبز، خودروهای الکتریکی و زیرساخت های پایدار جذابیت بیشتری برای سرمایه گذاران پیدا می کنند. این تغییرات نشان دهنده تحول به سمت یک اقتصاد کم کربن و پایدار خواهد بود.

منبع: <https://plana.earth>:

ترجمه: مریم شیرازی

اهمیت راهبردی قیمت‌گذاری داخلی کربن برای شرکت‌ها

■ اخبار مالی - برای مقابله با تغییرات اقلیمی و فشارهای جهانی با هدف کاهش انتشار گازهای گلخانه‌ای، شرکت‌های نفتی و وابسته به نفت را در جهان و بزودی در خاورمیانه را با چالش‌های جدی مواجه خواهد کرد. این شرکت‌ها که سهم قابل توجهی در اقتصاد جهان و منطقه دارند، به‌طور فزاینده‌ای به دنبال راه‌حلهایی جهت کاهش ردپای کربن خود و همسو شدن با اهداف پایداری جهانی هستند. قیمت‌گذاری داخلی کربن (ipc (internal carbon pricing) به عنوان یک ابزار راهبردی، می‌تواند به این شرکت‌ها کمک کند تا ارزش پولی مناسب برای انتشار کربن تعیین کرده و آن را در تصمیمات تجاری و سرمایه‌گذاری‌های خود لحاظ کنند. با توجه به وابستگی شدید اقتصاد خاورمیانه به صنایع نفتی، پیاده‌سازی این روش نه تنها به کاهش انتشار گازهای گلخانه‌ای کمک می‌کند، بلکه می‌تواند به عنوان یک مزیت رقابتی در بازارهای جهانی عمل کرده و آینده پایداری را برای این صنایع رقم بزند.

مفهوم قیمت گذاری کربن داخلی

قیمت گذاری داخلی کربن به فرآیندی اشاره دارد که در آن شرکت‌ها برای هر تن از گازهای گلخانه‌ای که منتشر می‌کنند، یک ارزش پولی تعیین می‌کنند. این ارزش سپس در تصمیمات سرمایه‌گذاری و عملیات تجاری لحاظ می‌شود تا تغییرات مثبت در راستای کاهش انتشار کربن ایجاد شود. این روش به عنوان یک ابزار راهبردی برای مدیریت ریسک‌های مرتبط با تغییرات اقلیمی و آماده‌سازی برای گذار به اقتصاد کم‌کربن استفاده می‌شود.

سه رویکرد اصلی برای قیمت گذاری داخلی کربن وجود دارد:

اول - قیمت گذاری سایه‌ای: (Shadow Pricing)

در این روش، شرکت‌ها یک ارزش پولی برای هر تن انتشار گازهای گلخانه‌ای تعیین می‌کنند، اما هیچ پولی منتقل نمی‌شود. این روش معمولاً برای ارزیابی هزینه‌ها و فواید راهبردهای کاهش انتشار استفاده می‌شود. قیمت گذاری سایه‌ای به شرکت‌ها کمک می‌کند تا ریسک‌های مالی مرتبط با انتشار کربن را بهتر درک کنند و تصمیمات آگاهانه‌تری اتخاذ نمایند.

دوم - هزینه داخلی کربن: (Internal Carbon Fee)

در این روش، شرکت‌ها هزینه‌ای بر اساس هر تن انتشار دریافت می‌کنند. این هزینه می‌تواند برای تصمیم‌گیری‌های حاشیه‌ای، کاهش هزینه‌ها یا همسو کردن فرهنگ داخلی با تلاش‌های کربن‌زدایی استفاده شود. وجوه جمع‌آوری شده از این طریق معمولاً در پروژه‌های پایداری و کاهش انتشار کربن سرمایه‌گذاری می‌شوند.

سوم - قیمت کربن ضمنی: (Implicit Carbon Pricing)

این روش بر اساس هزینه‌ای است که شرکت برای اجرای پروژه‌های کاهش انتشار متحمل می‌شود. این هزینه سپس بر روی انتشار داخلی گازهای گلخانه‌ای اعمال می‌شود و می‌تواند برای ایجاد ارتباطات پایدار و تخصیص هزینه‌ها در سراسر سازمان استفاده شود. قیمت کربن ضمنی به شرکت‌ها کمک می‌کند تا هزینه‌های واقعی کاهش انتشار را درک کنند و آن‌ها را در تصمیمات تجاری خود لحاظ نمایند.

عوامل موثر در تعیین قیمت کربن داخلی

در تعیین قیمت کربن داخلی، شرکت‌ها باید عوامل داخلی و خارجی را در نظر بگیرند، عوامل خارجی شامل ریسک‌های مالیاتی کربن در کشورهای مختلف، قیمت گواهی‌های انرژی تجدیدپذیر (REC) و افسس‌ها می‌شود. برای مثال، شرکت‌هایی که در کشورهایی با قوانین سخت‌گیرانه‌تر در زمینه انتشار کربن فعالیت می‌کنند، باید ریسک‌های مالیاتی بالاتری را در نظر بگیرند.

عوامل داخلی نیز شامل هزینه‌های ضمنی کربن برای سازمان و هزینه‌های مرتبط با انتخاب گزینه‌های مختلف است. همچنین، قیمتی که برای ایجاد تغییر لازم است نیز باید در نظر گرفته شود. شرکت‌ها باید بررسی کنند که چه میزان هزینه برای کاهش انتشار کربن لازم است و چگونه می‌توانند این هزینه‌ها را در راهبردهای خود لحاظ کنند.

مزایای قیمت‌گذاری کربن داخلی

با تعیین قیمت کربن، منابع مالی بیشتری برای پروژه‌های پایداری در دسترس قرار می‌گیرد. این منابع می‌توانند در فناوری‌های نوآورانه، بهبود بهره‌وری انرژی و سایر اقدامات کاهش انتشار کربن سرمایه‌گذاری شوند. همچنین با پیوند دادن پایداری به شاخص‌های عملکرد کلیدی (KPIs)، اعمال ملاحظات زیست محیطی کربن در تصمیمات بلندمدت شرکت‌ها اهمیت پیدا می‌کند. این امر به شرکت‌ها کمک می‌کند تا سرمایه‌گذاری‌های خود را به سمت پروژه‌های پایدارتر هدایت کنند.

از سوی دیگر با ایجاد بودجه بر اساس انتشار گازهای گلخانه‌ای، شرکت‌ها برای بهبود کارایی و نوآوری تشویق می‌شوند. این تغییرات رفتاری می‌توانند منجر به کاهش هزینه‌ها و افزایش رقابت‌پذیری شرکت‌ها شوند. به علاوه قیمت‌گذاری کربن به شرکت‌ها کمک می‌کند تا خطرات و فرصت‌های مرتبط با تغییرات اقلیمی را بهتر درک کنند. این امر به شرکت‌ها امکان می‌دهد تا راهبردهای خود را با توجه به تغییرات بازار و قوانین تنظیم کنند.

یکی دیگر از مزایای قیمت‌گذاری داخلی کربن تبدیل انتشار گازهای گلخانه‌ای به یک بدهی مالی است بدین ترتیب شرکت‌ها تعهد خود را به اصول پایداری نشان می‌دهند. این امر می‌تواند به بهبود روابط با سرمایه‌گذاران، مشتریان و سایر ذینفعان کمک کند.

مراحل پیاده‌سازی موفق قیمت‌گذاری کربن داخلی

اول - محاسبه ردپای کربن: اولین قدم، انجام یک ارزیابی کامل از انتشار گازهای گلخانه‌ای در محدوده‌های مشخص شده است. این ارزیابی به شرکت‌ها کمک می‌کند تا منابع اصلی انتشار کربن را شناسایی کنند.

دوم- تعیین اهداف کاهش: پس از شناسایی منابع انتشار، شرکت‌ها باید اهداف کربن‌زدایی مبتنی بر علم تعیین کنند. این اهداف باید قابل اندازه‌گیری و قابل دستیابی باشند.

سوم- تعیین قیمت کربن: شرکت‌ها باید روش مناسب برای محاسبه قیمت داخلی کربن را انتخاب کنند. این روش می‌تواند بر اساس قیمت‌گذاری سایه‌ای، هزینه داخلی کربن یا قیمت کربن ضمنی باشد.

چهارم- ادغام قیمت کربن در راهبرد و برنامه‌ریزی: پس از تعیین قیمت کربن، شرکت‌ها باید اطمینان حاصل کنند که ذینفعان مربوطه از این قیمت و پیامدهای آن آگاه هستند. این شفافیت برای ایجاد آگاهی و تعهد به کاهش انتشار کربن حیاتی است.

پنجم نظارت بر عملکرد:

در نهایت، شرکت‌ها باید به طور منظم قیمت داخلی کربن را بررسی و تنظیم کنند. این امر به آن‌ها کمک می‌کند تا اطمینان حاصل کنند که قیمت کربن منعکس‌کننده تغییرات در بازارها و قوانین است.

و در آخر این که، قیمت‌گذاری داخلی کربن به عنوان یک ابزار راهبردی برای مدیریت ریسک‌های اقلیمی و هدایت شرکت‌ها به سمت اقتصاد کم‌کربن اهمیت فزاینده‌ای پیدا کرده است. با تعیین ارزش پولی برای انتشار گازهای گلخانه‌ای، شرکت‌ها می‌توانند تصمیمات آگاهانه‌تری اتخاذ کنند، کارایی را بهبود بخشند و نوآوری‌های پایدار را تسهیل کنند. موفقیت در پیاده‌سازی این روش به ادغام آن در راهبرد پایداری شرکتی و تعهد کلی سازمان به کاهش تأثیرات کربن بستگی دارد. در نهایت، قیمت‌گذاری داخلی کربن نه تنها به کاهش انتشار گازهای گلخانه‌ای کمک می‌کند، بلکه می‌تواند به عنوان یک مزیت رقابتی در بازارهای داخلی و بین‌المللی عمل کند.

سپرده های بانک ملت با افزایش ۳۶

درصدی به مرز ۱,۲۴۷ همت رسید

بر اساس اطلاعات و صورت های مالی منتهی به پایان دی ماه سال ۱۴۰۳، بانک ملت موفق شد تا مانده سپرده های خود را در پایان ۱۰ ماهه ابتدایی سال به ۱۲,۴۶۹,۲۸۰ میلیارد ریال برساند که این مبلغ نسبت به پایان سال گذشته رشدی بالغ بر ۳۶ درصد را تجربه کرده است.

مانده سپرده های سرمایه گذاری بانک ملت در پایان اسفند ماه سال گذشته ۹,۱۴۴,۵۲۲ میلیارد ریال و در پایان دی ماه امسال ۱۲,۴۶۹,۲۸۰ میلیارد ریال گزارش شده بود.

بر اساس این گزارش، در بین سپرده های سرمایه گذاری، سپرده های جاری ریالی بالاترین سهم را با مانده ۳,۲۴۹,۰۹۱ میلیارد ریال به خود اختصاص داده است و پس از آن نیز سپرده های بلندمدت سرمایه گذاری سه ساله با مانده ۲,۳۸۵,۱۹۹ میلیارد ریال و سپرده های کوتاه مدت ریالی با مانده ۲,۰۱۶,۰۱۷ میلیارد ریال قرار گرفته اند. بر این اساس، بانک ملت که با نماد وبملت و سرمایه ثبتي ۷۱۰,۰۰۰ میلیارد ریال، از نمادهای بانکی پربیننده بازار سرمایه کشور محسوب می شود، در ۱۰ ماه ابتدایی سال جاری ۸۴۰,۶۶۳ میلیارد ریال به سپرده های سرمایه گذاری سود پرداخت کرده که ۹۷,۳۴۵ میلیارد ریال از این سود در دی ماه پرداخت شده است.

در همین حال، بانک ملت در ۱۰ ماهه ابتدایی امسال در ۵ سرفصل درآمدی، بالغ بر ۱,۶۸۸,۸۸۹ میلیارد ریال درآمد در حساب های خود منظور کرده که ۱۷۰,۹۰۵ میلیارد ریال از این درآمد در دی ماه حاصل شده است.

همچنین وبملت، در بازه ابتدای فروردین تا پایان ماه دهم سال، ۱,۳۸۱,۱۰۵ میلیارد ریال از محل اعطای تسهیلات درآمدزایی داشته که ۱۴۶,۹۵۵ میلیارد ریال آن مربوط به دی ماه بوده است. تسهیلات مرابحه با ایجاد ۶۳۴,۵۳۰ میلیارد ریال درآمد در صدر سرفصل های تسهیلاتی از لحاظ درآمدزایی قرار گرفته است.

تداوم تامین مالی بانک مسکن در طرح‌های زیربنایی کشور

بانک مسکن در سال ۱۴۰۳ نسبت به اعطای تسهیلات و ایفای تعهدات خود در تامین مالی طرح‌های تکمیل عملیات اجرایی احداث باند دوم محور بستک-لار، باند دوم محور فسا-داراب-کهگم و آزادراه قم-سلفچگان اقدام کرد.

بر این اساس، بانک مسکن در سال ۱۴۰۳، با پرداخت ۲ هزار و ۵۰۰ میلیارد ریال تسهیلات، تعهدات خود در اجرای طرح‌های زیربنایی راه‌سازی در استان‌های هرمزگان، فارس و قم را به انجام رساند.

بانک مسکن همچنین با پرداخت یک هزار و ۵۰۰ میلیارد ریال تسهیلات در سال ۱۴۰۲، نقش قابل توجهی در تکمیل احداث باند دوم محور زابل - زاهدان داشت که به تازگی در سفر رئیس جمهوری به استان سیستان و بلوچستان به بهره‌برداری رسیده است.

Javid R. F Shirazi

EDITORIAL: WHY INFLATION AND HOW INFLATIO?

- Iran's economy has faced numerous challenges in recent years, among which the most significant include fluctuations in the prices of foreign currency, gold, oil, international sanctions, the imbalance between government revenues and expenditures, and the debt of banks to the central bank. These factors have directly and indirectly contributed to rising prices and inflation in Iran. In this note, we examine the relationship between these variables, the reasons behind price increases, and methods to combat them.

The Relationship Between Currency, Gold, Oil, and Sanctions

International sanctions, particularly oil sanctions, have severely reduced Iran's foreign exchange earnings. Oil, as one of the country's primary sources of foreign currency revenue, plays a key role in economic stability. The decline in oil exports due to sanctions has reduced the supply of foreign currency in the market, increasing pressure on the exchange rate. Simultaneously, with the decrease in foreign exchange earnings and the growing consumption needs of the population, the demand for foreign currency in the domestic market has risen, leading to an increase in the exchange rate. The rise in the exchange rate directly affects the prices of imported goods and exacerbates inflation. As stability in the market diminishes, investors and the public seek to preserve the value of their assets. Gold, as a safe asset, is often sought after in such conditions. The increase in the exchange rate and inflation has driven up demand for gold, leading to higher gold prices in the domestic market. It is important to note that oil not only serves as a source of foreign exchange earnings but also influences the value of the national currency. With the decline in oil revenues due to sanctions, the devaluation of the national currency and the rise in the exchange rate are not coincidental.

The Imbalance Between Government Revenues and Expenditures

Sanctions and the decline in oil revenues have significantly reduced government income. This has led to a budget deficit. On the other hand, the government resists cutting expenditures, and government spending has increased due to rising current expenses, subsidy payments, and infrastructure projects. This imbalance between revenues and expenditures has widened the budget deficit. To compensate for this deficit,

the government has turned to borrowing from the central bank. This has increased liquidity in the economy and intensified inflation.

The Debt of Banks to the Central Bank

Due to an imbalanced financial structure, banks have accumulated significant debt to the central bank. These debts have increased the monetary base and liquidity in the economy. The rise in liquidity resulting from banks' debt to the central bank has increased demand and, consequently, prices. This has directly impacted inflation.

Reasons for Price Increases

Another reason for persistent double-digit inflation is sanctions, which have reduced foreign exchange earnings, limited access to global markets, and increased transaction costs. These factors directly contribute to rising prices. At the same time, the increase in the exchange rate raises the prices of imported goods and raw materials. This directly affects the prices of consumer goods and services, further fueling inflation. In times of economic instability, inflationary expectations rise. Individuals and businesses, anticipating future price increases, boost their demand for goods and services, which exacerbates inflation.

Methods to Combat Excessive Price Increases

Reducing dependence on oil revenues and developing non-oil exports can help increase the supply of foreign currency in the market and ease pressure on the exchange rate. Simultaneously, implementing appropriate policies to control the exchange rate, such as managing supply and demand in the foreign exchange market, can prevent severe fluctuations in the exchange rate. Supporting domestic producers and

reducing reliance on imported goods can also help alleviate inflationary pressures. This requires creating a suitable environment for the development of domestic industries and reducing production costs. Additionally, implementing sound monetary and fiscal policies, such as controlling liquidity and reducing the budget deficit, can help lower inflation and enhance economic stability. However, without transparency in financial markets and efforts to combat corruption, controlling inflation seems unrealistic, as one of the prerequisites for controlling inflation is increasing public trust and reducing price volatility, which corruption and lack of transparency do not support .

Furthermore, raising public awareness about the factors influencing prices and methods to preserve asset value can help reduce speculative demand and control prices.

Conclusion

In conclusion, it is important to recognize that the relationship between currency, gold, oil, and sanctions in Iran is complex and multifaceted. International sanctions and the decline in oil revenues, as key factors, have led to the rise in the exchange rate, inflation, and gold prices. Additionally, the imbalance between government revenues and expenditures, along with the debt of banks to the central bank, has contributed to worsening inflation and rising prices. To combat excessive price increases, it is necessary to implement appropriate economic policies, support domestic production, and reduce dependence on oil revenues. By adopting suitable measures, economic stability can be achieved, and the pressure on people's livelihoods can be alleviated.

INTRODUCTION TO TYPES OF GREEN INVESTMENT

Prepared and arranged by: Kobra Sedghi Khaljan

- **Financial News - Green investment encompasses a wide range of human activities aimed primarily at reducing harmful environmental impacts and creating a sustainable future. These investments occur in various sectors, each with its own specific advantages and disadvantages. Below, we introduce some of the most important types of green investments and provide a brief overview of them:**

Renewable Energy

Pros: Reduction in greenhouse gas emissions, decreased reliance on fossil fuels, creation of new job opportunities .

Cons: High initial costs, dependence on weather conditions (in some cases), need for appropriate infrastructure .

Types: Solar, wind, hydro, geothermal, biomass.

Energy Efficiency

Pros: Reduced energy consumption, lower energy costs, increased efficiency .

Cons: Requires initial investment for equipment upgrades, complexity of some technologies .

Types: Building insulation, use of energy-efficient equipment, improvement of industrial processes.

Waste Management

Pros: Reduction in environmental pollution, resource recovery, energy generation from waste .

Cons: High waste management costs, need for advanced technology .

Types: Recycling, composting, energy generation from waste.

Clean Transportation

Pros: Reduced air pollution, decreased traffic congestion, improved public health .

Cons: High infrastructure costs, need for development of charging networks for electric vehicles .

Types: Electric vehicles, public transportation, cycling.

Sustainable Agriculture

Pros: Improved soil quality, reduced water consumption, increased biodiversity .

Cons: Higher production costs, need for technical knowledge .

Types: Organic farming, precision agriculture, conservation agriculture.

Water Desalination and Treatment

Pros: Provision of safe drinking water, reduction in water stress .

Cons: High energy costs, production of wastewater.

Green Buildings

Pros: Reduced energy consumption, improved indoor air quality, increased productivity .

Cons: Higher construction costs, need for special materials .

Types: Buildings with green certifications such as LEED.

Biodiversity Conservation

Pros: Preservation of ecosystems, protection of endangered species, improvement of ecosystem services .

Cons: High costs of protecting conservation areas, need for local community involvement .

Types: Establishment of protected areas, restoration of degraded habitats.

Sustainable Urban Development

Pros: Improved urban quality of life, reduced pollution, increased productivity .

Cons: Need for precise and long-term planning, resistance to change .

Types: Development of public transportation, creation of green spaces, reduced energy consumption in buildings.

Clean Technologies

Pros: Reduced pollution, improved efficiency, creation of new job opportunities .

Cons: High research and development costs, need for appropriate infrastructure .

Types: Water purification technologies, rechargeable batteries, recycled materials.

Factors Influencing the Choice of Green Investment:

1-Investor Goals: Each investor has different objectives. Some seek higher financial returns, others aim to reduce investment risk, and some focus on creating social and environmental impact.

2- Risk Tolerance: Some green investments carry higher risks, while others are lower risk.

3-Investment Duration: Returns on green investments may be realized in the short or long term.

4-Legal and Regulatory Constraints: Various laws and regulations in the green investment sector can influence the choice of investment type.

Note: Green investment is a dynamic and evolving field. Technologies, policies, and markets in the real world are rapidly changing. Therefore, it is advisable to consult with financial and investment experts before making any investments.

